JOCHS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXXIV DE LLUR RESTAURACIÓ

MCMXXXII

BARCELONA
ESTAMPA LA RENAXENSA

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

R. 36827

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

ANY LXXIV DE LLUR RESTAURACIÓ

MCMXXXII

BARCELONA
ESTAMPA LA RENAXENSA

BIBLIOTECA CENTRAL DE LES CORTS - BARCELONA

MANTENEDORS

Ferran Agulló, *President*
Lluis Via
Carles Soldevila
Francesc de Paula Maspons i Anglasell
Víctor Rahola
Enric Diez Canedo
Maria Teresa Vernet, *Secretari*

REYNA DE LA FESTA

Na Josefina Mataró de Conill

CONSISTORI DELS JOCHS FLORALS DE BARCELONA

CONVOCATÒRIA PER ALS DEL ANY 1932

LXXIV DE LLUR RESTAURACIÓ

Als poetes i prosadors de Catalunya i de tots els territoris on la nostra llengua és parlada o coneguda, els VII Mantenedors dels Jochs Florals de Barcelona, salut.

Per complir l'honrosa comanda que l'honorable Cos d'Adjunts ens féu el dia d'ahir, us convidem a pendre part en els Jochs Florals de 1932, els quals, segons els Estatuts i bons costums establerts, se regiran pel següent

CARTELL

El primer diumenge de maig, que s'escau al dia 1, se celebrarà la poètica festa, en la qual seran adjudicats a les millors poesies que hi tirin, els tres PREMIS ORDINARIS (que sol oferir l'Excm. Ajuntament de Barcelona, protector i ja de temps amador de la Gaia Ciència), o sien l'*Englantina*, la *Viola* i la *Flor Natural*, corresponent als tres mots que formen el lema de la Institució.

L'ENGLANTINA D'OR s'adjudicarà a la millor poesia d'esperit patriòtic o sobre fets històrics o tradicionals, usatges o costums de la nostra Terra.

La VIOLA D'OR I D'ARGENT, a la millor poesia religiosa o moral.

La FLOR NATURAL, premi anomenat d'honor i cortesia, s'adjudicarà a la millor poesia sobre tema que es deixa al bon gust i franc arbitre dels autors. Segons el bell costum d'antic establert, el qui obtinga aquest premi deurà fer-ne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada REINA DE LA FESTA, entregarà els altres premis als qui en sien guanyadors.

PREMIS EXTRAORDINARIS

Una COPA ARTÍSTICA, a la millor composició en prosa, de caràcter literari.

PREMI DOLORS MONSERDÀ, al millor sonet o poesia curta, de tema barceloni.

D'acord amb els Estatuts dels Jochs Florals, els Mantenedors atorgaran demés tots els Premis que sien menester per a recompensar degudament les composi-

cions del concurs que en sien merexedores, com també els Accèssits y Mencions honorífiques que judiquin ben merescuts.

Totes les composicions han d'ésser rigorosament originals, inèdites i escrites en català d'aquest Principat, de les Illes Balears, de València, del Rosselló o de la Sardenya.

Tots els treballs, amb lletra clara i llegidora, s'han de remetre a la Baixada de Cervantes, núm. 7, pral., 2.ª, abans del migdia del 15 de març vinent, juntament amb un plec clos que continga el nom de l'autor i duga damunt escrits el títol i lema de la composició.

Per a l'entrega dels premis no serà vàlit altre nom que el que es trobi en el plec clos a que fa referència el paràgraf anterior, a l'obrir-lo en l'acte de la festa.

Els premis que no sien retirats abans del dia 15 d'octubre del any vinent s'entendrà que són renunciats per llurs guanyadors.

El Consistori es reserva per un any l'exclusiva propietat de les obres premiades. La publicació total o parcial de qualsevulla d'elles abans de la celebració de la festa implica la renúncia al premi i als honors consegüents.

PREMI FASTENRATH

De conformitat amb el torn establert l'any 1909, serà atorgat aquesta vegada a l'autor del millor llibre de poesia escrit en llengua catalana i publicat dintre dels sis anys darrers, o sia del primer de gener de 1926 al 31 de Desembre d'enguany.

PREMI CONCEPCIÓ RABELL

En virtut del Reglament de sa fundació, s'adjudicarà al millor llibre de prosa literària (contes, narracions, viatges, quadros històrics, & — exclosos el teatre i la novel·la), escrit en català i publicat dintre els dos anys darrers, o sia del primer de gener de 1930 al 31 de desembre d'enguany.

La concessió de cada un d'aquests dos premis podrà sol·licitar-la l'autor o qualsevol particular o corporació, trametent, per l'examen, a l'Administració del Consistori (adreça dessusdita), dos exemplars al menys de l'obra, abans del migdia del 15 de gener de 1932. Dita administració lliurarà rebut de les obres presentades.

Que el Senyor vos done inspiració per cantar amb esperit català la *Pàtria*, la *Fe* i l'*Amor*, i a nosaltres discreció en judicar i encert en premiar als més dignes

Fou dictat el present Cartell en la Ciutat de Barcelona, als 9 de Novembr de 1931, pels VII Mantenedors.

Ferran Agulló, *President*.—Lluis Via.—Carles Soldevila.—Francesc de Pau la Maspons i Anglasell.—Víctor Rahola.—Enric Diez Canedo.—Maria Teres Vernet, *Secretari*.

COMPOSICIONS REBUDES A SECRETARIA

1 Lluny de ma terra.
Sempre amb tu mon pensament.
2 Diverses rimes del any.
Cap d'any. Dijous Sant. Maig. Sant Joan. Nadal.
3 Cants de Pasqua florida.
Al-leluia.
4 Consells a una filla.
Salva't.
5 Cant de joia.
Resurrexit!
6 Els éxtasis.
La gloria di colui... (Dante).
7 Ella.
Ordre de poesia.
8 La visió de m'aimada.
Reina.
9 El corsari i la novicia.
Dos mons.
10 Posta augusta.
Rojor.
11 Elegia tardoral.
Divina.
12 La Rambla.
Barcelonina.
13 Cant primaveral.
14 El perdó.
15 Cleopatra.
Sirena.
16 Esplais.
Disperses.
17 Ramellet de roses.
Amoroses.
18 Imatges rurals.
Sonets.
19 Barcelonines.
Els memorialistes de la Virreina...
20 Fruita divina.
Mare de Déu de la Mercè.
21 La perla del mar llati.
Amaena sedes (Avienus).
22 Goigs en lloança del Seràfic Patriarca Sant Francesc d'Assís, Fundador i Confessor.
23 Adolescent.
Ingènua.
24 Puvertat.
Oració.
25 Plenitut.
Vitalitat.
26 La serventa de Déu.
Com una mare!
27 La complanta de la viuda-mare.
No sé què hi ha en les cançons...
28 Pregaria del enamorat.
Xicot.
29 Nous improperis.
Populo meus, quid feci tibi...
30 Visió nocturna.
Com un estel de vida.
31 Patriòtica.
Triptich.
32 La casa buida.
Per l'avi mort.
33 El retrato blau.
Fidelitat.

34 La meva bandera.
Per la Patria.
35 Oda al Poblet.
Catalunya té una història.
36 El cant dels segadors.
37 Tríptic de la Mort.
Sia'm la mort una major naixensa!
38 Dama Elisenda.
Poema rosa.
39 Himne triomfal.
40 Poemes de mitja nit.
Nocturnals.
41 Instantànies matinals.
Clarors.
42 Llengua viva.
43 Tercer misteri de Goig.
Nadal.
44 Tríptic.
...boires llises sobre el cor i sobre els ulls.
45 Amorosa.
46 Esclats.
Esperança.
47 L'amor al port.
Sonets.
48 Onze epigrames.
Vallès.
49 La masia catalana.
Honra de la Pàtria.
50 Agna Maria.
Lliri blanc.
51 Evocació.
... que sols ens deixen els amors qu'es moren.
52 Una noia incompresa.
I anau a mort amb pas igual amb una dolça coratgia.
53 Cor endins de la Pàtria.
Prat de la Riba.
54 Estampes barcelonines.
Tradicionals.
55 Evocació de Nadal.
56 A un venerable poeta solitari.
57 Pom de violes
Cants de la vida humil.
58 Tríptic d'amor.
Tres sonets.
59 Cançó d'amor.
Un sol lloc de tots dos.
60 Vida d'amor.
Del temps que passa.
61 Inquietuts espirituals.
62 Tríptic: Pàtria, Fè, Amor.
A la dolça memòria del meu pare.
63 L'ombra invisible.
Passa Jesús.
64 Cançó incessant.
65 Dos sonets barcelonins.
Coloraines.
66 L'amor és vida.
La vida és amor.
67 A Falset, la del bon vi.
68 Hi aniré.
Anem a la muntanya que ara ve el bon temps.
69 La riera.
Fugitiva amor.
70 Mistral.
71 Cançons de l'aire clar.
L'espiga i el raïm.
72 Les hores que se'n van.
* * *
73 S'hort d'es Bril.
Artà.
74 Fadrina penedesenca.
Camperola.
75 Quintanes daurades.
Recull.
76 La tramuntana.
77 El fill de l'Aire i de la Mar.
Lucis in limine.
78 Quadro de dol.
Profanació.
79 Aigues lluminoses.
Barcelona.
80 Si a mon voler...
El llenguatge.

81 Vida-Amor.
Deixeu-me cantar la vida,
deixeu-me cantar l'amor.

82 L'hereu «curt» de Vallrogent.
«i parleu clâ i català».

83 Bola de neu.
Bombolles de sabó.

84 Terrorisme.
Tríptic.

85 Sonets de dolor.

86 Vertigen.
Ep! Ep!

87 Fullaraca.
Partició.

88 Maduixa de tardor.
Regust.

89 David i la sunamita.
Els darrers freds.

90 Hores de neguit.
Dolces follies.

91 Els ulls del mort.
Tot un cas.

92 La carretera.
Fent via.

93 La Rambla.
Breçol de Barcelona.

94 D'excursió.
Moments.

95 Benaurança.

96 Ametistes.
De la vida i de la mort.

97 La visió de m'aimada.
Vida i amor.

98 L'estel de l'amor.
Entre dos llostres.

99 De l'humà al diví.
Déu meu i totes les coses (Sant Francesc d'Assís).

100 Sol ponent.
Un cas.

101 Santa Llúcia.
Sonet.

102 Sant Medí.
Sonet.

103 Sonets del camp.
Estampes de ma terra.

104 Desconort.
Trista vellesa.

105 Garbejant i batent.
Clixé a tota llum.

106 Espigues i raïms.
Ave, Céres.

107 Corpus.
Evocació.

108 Lo drac de Catalunya.
...ton boig entusiasme ens causà admiració...

109 Filagarces de Catalunya.
Verascop.

110 La mort del dictador.
Piadós tribut a Primo de Rivera.

111 La perla del Llobregat.
Recordances.

112 A l'aimada.
Enyorança.

113 Lluitant per l'ànima.
Materialisme.

114 Llaor a la Botànica.
Tornant pel bon camí.

115 Passatges de pau i d'amor.

116 L'al-legat.
«Pau a la terra entre'ls homes de bona voluntat».

117 En Nyota.
Amb raó o sense raó,
en Nyota va a la presó.

118 Petons.
Flors d'ametller.

119 Visions del meu camí.
Rura cano.

120 El fruit amarg.
Res no fora la boca sense el cor.
(Epicur)

121 Na Martina.
Com'unha cabra lixeira .. (Rosalia de Castro).

122 Cúmulus.
Virior.

123 Consell.
Joventut, diví tresor.

124 Ahir.—Avui.—Demà.
Perdonèulos, Senyor.

125 L'església del meu poble.
Divendres Sant.

126 Somnis i il-lusions.
Una dolça amor...

127 La gent de ca'n Llardó.

128 Oda a Catalunya.
T'envegi, de nou, tota la terra!

129 L'antic amor.
* * *

130 Paisatges.
Sonets.

131 Maria de Magdala.
Poema.

132 Pels camins invisibles.
Sis poemes.

133 Balada mitològica.
Narcissus.

134 Oda nova a Primavera
Sobre el tossal...

135 Cançó d'amor.
Rosa blanca.

136 Claror de Fè.
Fiat voluntas tua.

137 Invocació.
Regina nostra.

138 De cara el pervindre.
Mireio.

139 Poema d'Hospital.
* * *

140 El pi de la Plaça del Pi.
Barcelonina.

141 A la esposa.
Ilusió.

142 Mar brava.
D'on pot venir la inquietut de l'ona? (Maragall).

143 Els arbres.
Elogi.

144 Terra Santa.
Elegíaca.

145 Els rellotges de Mossèn Serraclara.
Beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum coelorum.
(Matheu, V. 2)

146 Amoroses.
Per tu.

147 Bandera de flama.
Llibertat!

148 Penediment.
Senyor, he pecat!

149 Nits de ciutat.
1932.

150 L'alta recordança.
Elegia d'amor.

151 Clixé del port.
Barcelona.

152 La pau dels silencis.
Veu de cristall.

153 Pregaria del patriota.
Madona bruna.

154 Càntic de cafè.
No vull altra cosa.

155 Camí d'amor.
Llum primaveral.

156 Goig.
Aucellada.

157 Torrent saltador.
Argent fos.

158 Entre la mort i la vida.
Capítol d'una novel·la.

159 Estatges del cel.
* * *

160 A ma Pàtria.
Qui enfonsa ò alça'ls pobles es Deu que'ls ha creat. (Verdaguer).

161 Santa llibertat.
Cantemla!

162 Venus i Pàris.
Es primers amors.

163 La Verge de les geleres.
Una vegada...

164 La diada de l'amor.
Epitalami.

165 El follet.
D'Andersen.
166 Mare Tardor.
Els fruits saborosos.
167 Processó rural.
Fris.
168 L'àngel tutelar.
169 Dèu cançons del meu amor.
Veus de l'ànima.
170 El recort.
Ofrena lírica.
171 No més basarda!
L'espectre es mort.
172 Medallons artanencs.
Tot passant.
173 Cant de la Pàtria.
Ohè!
174 Gotes de sol.
Epígrames.
175 Idil-li de Sant Francesc i les roses
I caminava extasiat.
176 El poema de la llar.
Guardem encès el foc sagrat de casa.
177 Aquell home que he vist, maniatat...
178 L'arbre vell.
X. X.
179 Garbellant rimes.
Cinc.
180 Ressons.
De Deu. (Invocacions i presències espirituals).
181 Te'n recordes?
Qui tira pedretes tira amoretes.
182 Cançó d'amor i melangia.
Sweet, Sweet, Sweet...
183 Remembrança provençal.
. . . . .
184 On ets?
T'en vas anar amb aquell ponent dolcissim. (Maragall).
185 Eros i Psiquis.
Els primers amors.
186 Tres cants de Passió i rimes sacres.
D'un llibre fet.
187 Crit de Pàtria.
La llibertat avui és discutida.
188 Donzelleta finestrera.
Si passés l'amor.
189 Salut, nobles vellets.
Senzill homenatge.
190 Cant de trobador.
Amor.
191 Arpegi.
Et nunc omnis ager...
(Virg. Eglog. III)
192 Guerra.
Claudite jam rivos...
193 Aquella mirada.
A l'etzar.
194 Muntanyenques.
Tríptic.
195 Bodes d'or.
Solitud.
196 L'horitzó.
Poema d'amor.
197 Collita de pau.
Inèdits.
198 Mare!
Fes-me dormir.
199 El Cap de Salou.
Pàtria.
200 La mort de l'àvia.
Fè.
201 Figures del camí.
202 La flor que's marcía a dins d'un vas d'aigua.
Anyorances.
203 El planv de la font.
Dalt la muntanya.
204 L'idili de les vinyes.
Bell istiu.
205 Mare folla.
* * *
206 La rosa blanca.
Primaveral.

207 En el brancal de la vida.
Una voluntat.
208 Excursió.
De la nostra terra.
209 Apat reial.
Nit d'amor.
210 Amor a Déu.
Tibidabo.
211 Presentalla.
El més pur amor!
212 Sil-luetes.
Fèmina.
213 El rosari de l'aurora.
De la pietat humil.
214 Remembrança.
Estel d'una amor perduda.
215 Glosseta matinal.
A ella.
216 Miratges i batecs.
Natura i amor.
217 Recó pairal.
Amorós recés.
218 Novembre.
Pau de tardor.
219 Elogi de les flors.
Flors i poesia.
220 A Sant Tomàs d'Aquino.
Príncep de l'aula, flor de puresa.
221 Recolliment.
L'ànima i les clarors de vostra casa; oh Déu!
222 La tramuntana.
Alè del poble.
223 Primer amor.
224 Trescant pels camins.
Paisatge de la Segarra.
225 A la Verge de l'hermitana.
Gentil.
226 Primaveral.
Amor triomfant.
227 Catalunya.
Flor de llibertat.
228 Violes de ciutat.
Barcelonines.
229 Invocació.
Attendite!
230 El més gran triomf.
Records.
231 Conte trist.
Vides humils.
232 Pirinenques.
Clarors dels cims.
233 Nuvolament (Catalunya en 1931)
Per sobre de tot la Pàtria.
234 El miracle.
235 Del meu dietari.
Festes senyalades.
236 L'Hostal de la Bona Sort.
Barcelonina.
237 L'església del Pi.
Barcelonina.
238 Els pardals de la Rambla.
Barcelonina.
239 Visions de la terra
Oh esquerpa cadena de puigs gegantins!
240 L'indefinit anhel.
La corda viva.
241 Eròtica.
L'hora temptadora.
242 La fatal semblança.
El fill.
243 Flor de dolor.
Vidi.
244 A la masia catalana.
Oda.
245 Jan Petit i l'ogre.
L'enginy i la força.
246 Egloga.
Pirinenca.
247 Col-loqui.
* * *
248 Matí al Parc.
Estampa barcelonina.
249 Santa Llúcia.
Vos que veniu pel desembre...
250 Tríptic.
Sonets.

251 Camins enllà.
Shall I compare thee to a...
252 Capella rústica.
253 El malalt.
La malaltía es una prova!
254 La cançó del menestral.
No sortirà un ciutadà...
255 L'angleseta trista.
Es que enyorèu vostre país?
256 Terres de la Beata Caterina.
Paisatge.
257 Nostra Dona de Fornells.
258 Tríptic de l'amor inquiet.
Cançons d'ahir y avuy.
259 Lluny de la ciutat.
Que descansada vida la del que huye...
260 Flor de l'alba.
Dieu fabrique un papillon...
261 Angelus.
Primavera.
262 Ai la dama, sense cor.
263 Jo cantaré el teu nom...
Lluminor.
264 Juvàlia y els fills.
Et mon coeur n'était que vos pas.
265 Infants.
Sinite parvulos venire ad me...
266 Juvàlia y l'espòs.
Tu sei di la del mare...
267 L'amor triomfant.
Tant en amor l'esperit meu contempla!
268 Cançons de la terra.
...cantant la cançó antiga...
269 Estances al fill nat.
Cresca alla patria e gli alti...
270 Destí o càstig.
Exòtic.
271 El monument que corona el passeig...
Deliri.
272 Idili íntim.
Mare i fill.
273 La conversió de Sant Francesc.
274 Divagacions nocturnes.
Somni.
275 Desde'l Tibidabo.
Oh patria meva.
276 Recull.
XXIV.
277 Tristor!!
Ço que no torna...
278 El present del coraler.
Marina.
279 Infantines.
Un ros capciró.
280 L'enyor.
Glossa.
281 D'on vé tanta claredat?
Glossa.
282 El càntic pairal.
Catalunya eterna!
283 Rajoles blaves.
Tragèdia.
284 Càntics a la llum.
285 Joiell d'elogis.
Els fruits petits.
286 Estampa ciutadana.
Al-leluia!

S'han rebudes tres composicions més que per no observar les condicions del cartell de convocatòria, no han pogut entrar en el concurs.

Barcelona, 15 de Març de 1932.

El Mantenedor Secretari,
MARIA TERESA VERNET

ACTA DE LA FESTA

En la Ciutat de Barcelona, el segon diumenge de Maig de 1932, que s'escau enguany al dia 8, (per haver coincidit el primer diumenge ab l'anomenada festa del treball), a les tres y quaranta minuts de la tarda, ha entrat a la gran sala del Palau de la Música Catalana'l Consell Directiu del Consistori dels Jochs Florals de Barcelona ab els Senyors Mantenedors d'enguany, acompanyats del delegat del senyor Bisbe, dels representants del Ajuntament de Barcelona y de la Generalitat de Catalunya, del Capità General, del Governador Civil, del President de l'Audiencia, del Rector de la Universitat y dels representants de les Academies, Instituts, Orfeons, Cambres, Centres, Colegis, Societats, Juntes y móltes altres Corporacions, que foren rebuts per la concurrencia ab aplaudiments que duraren bona estona.

La sala, com de costum, estava espléndidament adornada ab flors, tapiços y banderes catalanes qu'alegraven els esperits.

Ocupant ja llurs sitials respectius y apaybagades les aclamacions del públich, lo Sr. Terradelles, delegat del Sr. President de la Generalitat de Catalunya, declarà oberta la festa, passant lo Mantenedor President En Ferran Agulló a llegir son discurs, que la concurrencia aplaudí repetidament.

La Secretaria Senyoreta Maria Teresa Vernet llegí sa Memoria donant compte del Veredicte del Jurat, y pagant un sentit tribut als Mestres y companys qu'han mort durant aquest any.

Procedint a la obertura dels plechs dels autors premiats, se trobà en el corresponent a *Figures del camí*, premiada ab la *Flor Natural*, el nom de Roser Matheu de Gallardo. Dos senyors Mantenedors y dos Consellers, precedits dels macers, anaren a buscarla, duentla des de son seyent a la presidencia, hont reculli'l

premi, anant a oferirlo a la Sra. D.ª Josefina Mataró de Conill que dugué ab el mateix acompanyament a la cadira sobirana, essent proclamada pel Sr. President Reyna de la Festa dels Jochs Florals de 1932.

La propia autora passà a donar lectura de la seva composició.

Oberts los plechs corresponents als tres accèssits adjudicats a les composicions *Visions del meu camí, Torrent saltador* y *Gotes de sol*, resultaren ser de Mn. Ramon Garriga y Boixader, del P. Rafel Ginard Bauçà y d'En Salvador Perarnau.

La *Viola d'or*, otorgada a *La pau dels silencis*, fou recullida per son autor En Domènech Perramon, y ell mateix la llegí públicament.

Los dos accèssits que l'acompanyaven, *Processó rural* y *Camins enllá*, foren, segons llurs plechs, de Mn. Anton Navarro y d'En Felip Graugés y Camprodon.

Acabada la lectura de les obres premiades y la proclamació de llurs autors, lo Sr. President digué que, seguint una costum piadosa,'s llegiria en aquesta festa una de les poesies del Canonge Collell premiada en los Jochs Florals, com un tribut a la seva memoria per haverlo perdut durant aquest any. Efectivament, N'Octavi Saltor llegí la Englantina del any 1869 *A la gent de l'any vuyt.*

Cridats per la senyoreta Secretaria, van pujar a recullir el *Premi Fastenrath* y'l *Premi Rabell* En Joan M. Guasch y N'Alexandre Font respectivament.

Abans d'acabar, En Joaquim Cabot, com individu del Consell Directiu, y ab permís del President Sr. Agulló, passà a llegir públicament la següent carta que s'acabava de rebre:

Paris, 3 Maig 1932.

Sr. President del Consell dels Jocs Florals de Barcelona.

Molt Sr. meu:

En ocasió del centenari de la Oda de la Pàtria de Bonaventura Aribau i del setanta cinquè de la restauració dels Jocs Florals de Bar-

celona, ofereixo l'establiment d'un premi anyal de dues mil cinc-centes pessetes.

El primer any, o sigui el vinent de 1933, el Premi s'adjudicarà a la millor obra dramàtica inèdita o publicada des de la Festa d'enguany, d'assumpte o argument d'història de Catalunya, anterior al segle XIX.

El segon any o sigui en 1934, a la millor novel·la inèdita o publicada des de la Festa d'enguany, de tema també d'història catalana, anterior al segle XIX.

I així successivament, alternant l'obra dramàtica amb la novel·la.

Déu el guardi molts anys per be de Catalunya.

F. Cambó

Apaybagats els aplaudiments ab que foren acullides aquestes paraules, lo Mantenedor N'Enrich Diez Canedo ha llegit son Discurs de Gracies en correctíssim català, lo que li ha valgut un aculliment entusiasta y ben merescut.

Totes les composicions, tots els autors reberen del públich caluroses manifestacions de simpatía que's repetiren continuament.

El President axecà la sessió a les cinch y vinticinch minuts de la tarda.

DISCURS

del President Ferran Agulló

Ilustríssims i Excelentíssims Senyors

Dames i Cavallers:

Quan l'Honorable Cos d'Adjunts m'elegí per al càrrec de Mantenedor i els meus distingits companys de Consistori m'elevaren a aquest lloc immerescut, per què no dir-ho? el meu cor bategà d'orgull i entusiasme. D'una banda ho vareig considerar el terme de les meves dues carreres en exercici: la de literat i la de polític; i de l'altra, que seria jo el primer President dels Jocs Florals d'una Catalunya alliberada, mestressa de si mateixa; d'uns Jocs Florals que acomplien la primera etapa de llur missió espiritual que va començar fa 74 anys sota les glorioses arcades del Saló de Cent, temple de les llibertats perdudes.

Quan en fa 49 que pujava, per primera vegada, ara pàl·lid, ara enrojolat, tremolós d'emoció, els graons del tron de la nostra Reina en la vinticinquena dels Jocs Florals, a recollir de les seves enguantades mans un premi humil a una més humil poesia, m'hauria semblat dita folla si algú m'hagués dit: arribaràs un dia a ocupar el lloc presidèncial i a veure Catalunya, una, alliberada, camí del triomf definitiu. I allò que m'hauria semblat dita folla, oidà! és follia que el voler de Déu ha fet realitat.

No tenim encara la llibertat de Catalunya; és varada, però, la

nau de la causa catalana i fa camí, maldament l'esperin com a tot vaixell, ventades i boires i tempestes; però de nau que té port conegut per la proa, més s'ha d'esperar l'ancorada que el naufragi. I d'altra banda, aquí em teniu, davant vostre, discurs en mà, agraïment en el cor, i..... tremolor de goig o de vellesa en els llavis.

Us acabo de dir en aquest llarg introit de justificació, d'esplai i cortesia, que, recobrada, poca o molta, per l'Estatut, la llibertat de Catalunya, els Jocs Florals de Barcelona arriben—encara hem de dir arribaran!—al, primer replà, a la primera etapa de la seva vida gloriosa en la renaixença integral catalana. Però com, —em dirà algú—és que els Jocs Florals de Barcelona han tingut altra missió que el renaixement de la llengua, que la redempció de la captiva? Es que no hi ha hagut de primer una renaixença literària, aixi tothom ho ha dit, i, després, conseqüència d'ella, una renaixença política? I jo respondré a l'interrogador, breu i concís com en un diàleg platonià:—No: no hi ha sigut.—Explica-m'ho. —Vaig a fer-ho.—

No hi ha hagut més que una sola renaixença: la de Catalunya, la renaixença integral de la nostra Pàtria: la literatura, la llengua, no han estat un fi, han estat un mitjà. Conscients o inconscients, tant els precursors dels Jocs Florals, com els restauradors, com els conreuadors, hem treballat per la llibertat de Catalunya. Repasseu Campmany i ara que la incògnica és descoberta, ho trobareu ben clar; endinseu-vos en el sentit de l'Oda a la Pàtria, d'Aribau, ara que fem camí, i ho descobrireu; llegiu el discurs de Milà i Fontanals en la Festa de la vinticinquena, quan presidia per segona vegada, i veureu com no s'empenedeix del camí que ha fet la institució per ell restaurada i dirigida. I com podia ésser d'altra manera?

Altrament, tota la història revolucionària del segle XIX, inadvertidament, tingué caràcter catalanista. El trobariem ja en la guerra de la Independència, es filtra en les Corts de Cádiz amb

el Dr. Dou, es palpa en la guerra dels set anys, es manifesta en la bullanga de 1845,—dita de la «jamancia»—, el porta a les Corts d'Espanya el General Prim, alena en l'esperit dels que en 1873 proclamaren l'Estat Català, i no diguem com creix, i es defineix més endavant fins a preparar l'actuació política que és només una funció de la política, com el moviment és una funció de l'home, demostratiu de la seva existència.

Pel que fa als Jocs Florals jo he volgut comprovar-ho en els discursos presidencials, en les memòries dels Secretaris, en les poesies premiades; i he fullejat els volums de la rica col·lecció, passant els ulls, no més per algunes pàgines.

En el primer any de la restauració dels Jocs Florals, deia Milà i Fontanals, el gran Mestre, referint-s'hi: «*esperem l'aprovació d'aquells per qui no són muts els llibres de la nostra història*», i Antoni de Bofarull, en la Memòria de Secretari, afirmava: «*serem el que fórem.*»

Víctor Balaguer, el mateix any, Víctor Balaguer, el de les «Diades de l'Amor», el que uns anys després cantava:

«*O Castella castellana*
si la terra catalana
no t'hagués conegut mai!»

dirigint-se al jovent, l'esperonava a que fes «*dels Jocs Florals d'aquest any, el seu desperta ferro!*» i en 1868 afegia: «*No tenen els Jocs Florals, ni poden tenir, més idea que la d'un partit patriòtic.*»

Pons i Fuster, l'any 61, escrivia: «*La vida de la llengua és la vida de la Pàtria*» i en l'any 66, Pau Valls afirma que: «*Els Jocs Florals són la palanca, que encara que avui fràgil, serveix per anar on volem i devem anar, sabent d'on venim...*

L'any 1869, Adolf Blanch, el poeta de «La Veu de les Ruïnes» exclama: «*La Pàtria dels Fivaller i dels Casanova no ha de viure més temps esclavitzada i mesquina*», i l'any següent, en Pons i Ga-

llarza, entre gans aplaudiments deia: «*Sobre els fonaments de la Catalunya antiga s'ha d'aixecar la moderna*».

El Dr. Letamendi, l'any 1872, afirmava: «*D'esta festa l'element literari no constitueix el fi, ni sisquera el medi, sinó tan sols el «modo» de realitzar el fi, que és presentar al món la fe de vida de la nostra raça*». Això després d'haver dit al governador civil, que presidia l'acte, que la seva vara «era l'amarra de la nau de Catalunya al port d'Espanya i que tingués cura de no trencar-la».

I és Albert de Quintana, el noble gironí, l'autor de «A un castell feudal», qui estampa en son discurs presidencial de l'any 1874, el que segueix: «*Tot el que aquí ens envolta,* (referint-se al Saló de Cent) *dúu estampada la fesomia de Nació Catalana,.. i si a voltes, un negre espai senyala fats malavinguts i de trista recordança, gestes avinents de glòria enlluernadora vinguin després a alçar-nos en el concert dels pobles... Faci via avant, sempre honrada, la Pàtria catalana*».

Pelai i Briz, un any després, deia: «*Tinguem confiança i seguim nostre camí de dret a dret, vers allí on el cor i el seny ens menin*».

Per què seguir? Per què anar copiant declaracions francament polítiques, francament catalanistes? Les aniriem trobant any sí i any no, i entremig, fins arribar a n'aquell memorable discurs de Guimerà que féu extremir les velles parets, les altes columnes, de la Sala de la Llotja del nostre Consulat de Mar.

I no diem res dels poetes dels Jocs Florals. ¿Es que la publicació d'una col·lecció d'Englantines no ens demostraria palesament que, en cantar els nostres herois, les nostes lleis sàvies, els nostres costums, les nostres institucions populars democràtiques, els planys de les derrotes, els clams entusiàstics de les victòries; en cantar els nostres monuments, en blasmar de l'obra injusta de Casp i en doldre's del càstig de Déu damunt la raça dels nostres Comtes-Reis i en fuetejar els malestrucs Felips, el darrer d'Austria i el primer dels Borbons, el que dividí Catalunya i el que la endogalà, la sang barrejada dels quals s'enorgullia, no fa gaire de

l'ascendència en plena Barcelona, no feien més que poetitzar fets i homes de la Història de Catalunya sense pensament d'exemple a seguir, de drets a reivindicar, d'esperonament a enyorances de llibertats per a reclamar-les? ¿Es que en quasi totes les Englantines no hi batega un esperit de llibertat col·lectiva, de dignitat de poble ofès i sotmès, freturós d'ésser el que fou, dintre les modalitats modernes que han creat llaços de germanor i respecte que a tots convenen i han de servir de guiatge? ¿Es que creien furgar en una terra eixorca i collien els fets de nostra història com qui arrenca d'una planta una flor morta i la llença al riu o a la mar? ¿Es que, Matheu, per exemple, quan cantava

«Som els fills de la Poesia,
som els fills dels Jocs Florals»

no aspirava a que els Jocs Florals tinguessin nèts?

¿Es que en Pons i Gallarza, quan deia, referint-se a la muntanya catalana,

«Ací baix és Espanya,
allà dalt, Catalunya»

no sentava una diferenciació? ¿Es que Guimerà, cantant a «Indíbil i Mandoni», alba de Catalunya, i «El cap de Josep Moragas», el *nostre* general, ponent sagnant de la nostra terra, no pensava en què, en l'«Any mil» canta el sol triomfador de la nit passada, i que per ell, el temps és l'escala de Jacob sobre la vida? ¿I Picó en el seu «Ferran V»? ¿I tants i tants que tots recordareu, i dels que no parlo per no allargar massa aquest discurs, no feien més que literatura, no contribuien més que a un renaixement literari? De cap manera. No es remouen en va les entranyes d'un poble; nó. no feien una autòpsia, realitzaven una operació salvadora en un colapse.

El lema sagrat de la nostra institució: Pàtria, Fides, Amor, és,

en cosa terrenal, com en l'espiritual el dogma de la Santíssima Trinitat, i així podem dir: la Pàtria és Pàtria, la Fe és Pàtria, l'Amor és Pàtria: tres déus distints i un sol Déu vertader.

¿Com podien creure's els restauradors dels Jocs Florals que la llengua i la literatura catalanes restaurades, redivives, poguessin viure, altra volta, en un medi d'esclavatge, en un medi sense llibertat política, si sabien que en perdre's les llibertats de Catalunya es pansiren i moriren, com un peix sense aigua, com una planta sense terra? Es que volien fer una planta d'estufa? ¿Es que volien crear unes vides artificials? No. Eren prou desperts i savis per a proposar-s'ho. El primer català que va aspirar a honorar la nostra llengua, conscientment o inconscient, aspirà a lliurar Catalunya. Per això digué aquí un poeta: «Qui té la llengua té la clau que de cadenes el deslliura», i per això diu el poble: «Qui té llengua a Roma va». ¿Creieu que eren viatgers en vehicle ràpid que sembla que no es mou, mentre tot al seu entorn camina, vola? No. Eren viatgers que s'embarcaven per a fer camí... un camí d'Ideal.

Els Jocs Florals, del primer moment estant de la restauració llur foren un instrument polític, al servei de l'ideal de Catalunya que anava formant-se, concretant-se, organitzant-se, pels seus servidors: era, però, un instrument catalanista, com deia Víctor Balaguer, sense barreja de cap sistema polític ni social: era el veritable catalanisme en via. Perquè, senyores i senyors, sempre, i ara més que mai, hem de distingir el catalanisme de les actuacions polítiques dintre del catalanisme o paral·lelament al catalanisme. El catalanisme no és el regionalisme, ni el federalisme, ni l'autonomisme, ni cap sistema polític; no és el capitalisme ni el socialisme, ni molt menys cap doctrina de les que en el món han fet nàixer la Tercera Internacional, destructores del sentit de Pàtria; és un pregon sentit d'amor a Catalunya, per Catalunya; és la llengua, i la geografia, i les lleis, i les institucions canviants amb el temps, és una plasmació catalana de l'ànima dels catalans: és

la raça amb tota la seva força evolutiva a través dels segles, plasmada, conformada, influida per glòries i flagells, per victòries i derrotes, per dominació i esclavatge, com una vida és amor i dolor, i ascensió i caigudes i sacrificis, influent i influida.

I aquest és el catalanisme dels Jocs Florals. Per això els qui no els estimen, els qui els ataquen, els qui en blasmen, no els comprenen, no veuen la missió que han exercit a Catalunya... i la que els toca exercir encara. Com instrument literari han donat i poden donar jorns de glòria a la nostra literatura. Per ells han passat tots els grans poetes, i per ells han passat totes les escoles literàries que a totes s'han obert i s'obriran; i ara més que mai han de subsistir, han de viure els Jocs Florals de Barcelona, fent catalanisme per damunt de les lluites no sempre honrades ni pures, de l'actuació política catalana, i han de seguir catalanitzant als catalans; i ara més que mai en que l'Estatut, que és concessió i hauria i haurà d'ésser reconeixement, s'aprovi com s'aprovi, no pot representar més que la nau que hem llençat a la mar, arribant a la primera escala del seu viatge, no al port de terme, que és lluny, molt lluny, perquè és un port d'ideal. I l'ideal, senyores i senyors, és com l'horitzó: com hom més s'enlaira més s'eixampla, i es va fent més llunyà i mentalment arriba a donar la volta a la terra: Arc de Sant Martí que la faixa en senyal de pau o en senyal de tempesta, segons l'hora en que es presenta als nostres ulls. Aquest ideal que no pot ésser mai satisfet, el veia jo un dia, del cim d'una alta serralada, mirant el curs del riu que ben prop meu naixia d'unes fonts abundoses. El veia o l'endevinava, montanyes avall, nodrint-se d'altres fonts, d'altres rius, inflant-se a tot destorb, saltant-lo o vorejant-lo; el veia escampant-se mansoi per la plana o fet torrent precipitar-se a un abim; el veia feinejador en les turbines, donant llum i força, fecondant el camps, apagant la sed, i enllà d'enllà, perdent-se en la mar... El riu té una fi? em preguntava. Un núvol ascendia de la mar i eixamplant-se cobria el cel, fins a la serra on jo era... i el núvol obrí la seva sina i l'ai-

gua va caure damunt meu... l'aigua del riu que retornava a les entranyes de la terra i altra volta era riu... i, a viure! a rodar!... en tasca renovelladora, inacabable... Ideal de llibertat, ideal de cultura; Catalunya lliure, en bon companyonatge amb els nostres germans ibèrics, rics de prometences i d'amor; Catalunya escampant pel món la seva cultura i l'exemple de la seva llibertat conquistada per merescuda... Catalunya renaixent de les entranyes del seu sòl, enfortint-se en ella mateixa, renaixent d'ella mateixa, mirall i exemple de pobles... L'ideal! ¿qui el pot assolir mai si és el desig del progrés i de la vida i el premi de l'esforç i de la virtut? L'ànima dels homes en la pau eterna de Déu, sí, però nó l'ànima dels pobles, en aquella escala de Jacob que cantava Guimerà... I així com ell deia: Humanitat, camina! jo dic, nosaltres hem de dir, i diuen els Jocs Florals: «Catalunya, fés via. Avant!

MEMORIA

del Secretari Srta. Maria Teresa Vernet

Honorables Senyors,
Senyores,
Senyors:

Enguany, el nombre de composicions presentades a Secretaria no ha estat pas menor que el d'altres anys. Això de primer antuvi semblaria indicar que els nostres poetes no han perdut llur entusiasme per la Gaia Festa. 286 composicions, entre poesia i prosa. Doncs bé: de les 286 n'hi ha un gros tant per cent que no són ni poesia mitjana ni prosa acceptable, que ni tan sols no estan correctament grafiades. Es una trista constatació la que ens ha calgut fer: molts dels nostres poetes i prosistes sembla que no s'han interessat pels Jocs Florals. No podem ara escatir-ne els motius. Només hem volgut exposar el fet abans de parlar del veredicte.

El Jurat s'ha trobat perplex davant un aplec de treballs d'un to gairebé uniforme, sense cap d'ells que destaqués molt dels altres. I atenent a circumstàncies que cada mantenedor ha exposat, ha acabat per emetre el següent veredicte:

Premis ordinaris

Flor Natural.—Concedida per majoria de vots al 201, «Figures del camí», sense lema. Es un recull de poemes d'una gran

agilitat i frescor. Sobresurten «El rodamón», d'una bella embranzida, i la glossa popular «La vara de freixe» d'una concisió graciosa. El Jurat ha escollit per al premi: «Cançó del rodamón», «Fi d'hivern», «L'abeurador» i «La vara de freixe».

1.er Accèssit.—Per unanimitat, al 119, «Visions del meu camí», lema, «Rura cano». Es un aplec de poemes d'amor a la natura, en els quals, tal com suggereix el títol, un caminant copsa amb belles imatges de sabor franciscana, les figures de les bestioles que va trobant per les amples rutes. Han estat escollits els poemes: «Fragment inicial», «Trobo un pigot», «Un pregadéu» i «Un papalló».

2.on Accèssit.—Per majoria de vots al 157, «Torrent saltador», lema «Argent fos», d'un sonor barroquisme, atapeït d'imatges que s'encalcen les unes a les altres, amb versos d'ampla factura i desbordants de lirisme.

3.er Accèssit.—Per majoria de vots al 174, «Gotes de sol», lema «Epigrames». Delicioses vinyetes que a voltes, com en l'epigrama novè —del xiprer—són d'una concisió impecable i d'una bella qualitat. Han estat escollits uns quants d'ells per al premi.

Viola d'or i argent.—Per majoria de vots al 152, «La pau dels silencis», lema «Veu de cristall». Obra d'alta qualitat, de gran pompa verbal, on la paraula és com un metall roent forjat a grans cops de lirisme.

1.er Accèssit.—Per majoria de vots al 167, «Processó rural», lema «Fris». Com el títol i el lema indiquen, és una descripció fresca i popular d'una processó en un poblet de muntanya.

2.on Accèssit.—Per unanimitat al 251 «Camins enllà», lema: «Shall I compare thee to a summer day?» Shakespeare. Es una bella descripció d'albada, justa d'imatges, amb estrofes de rica sonoritat.

Englantina d'or.—Es amb veritable pena que el Jurat deixa deserta l'Englantina. Enguany—i no és la primera vegada dissortadament—no hi ha hagut poesies patriòtiques. S'ha presentat al-

guna cosa però no ha pogut ésser tinguda en compte per la seva baixa qualitat.

Premis extraordinaris

Copa artística.—Per majoria de vots, el Jurat ha acordat no adjudicar-la.

Premi Dolors Monserdà, al millor sonet o poesia curta de tema barceloní.—No ha pogut encara ésser atorgat d'ençà de la seva institució. Es incomprensible el que s'esdevé amb aquest premi. Un tema suggestiu i de tan ample camp, en el qual tenen cabuda tants d'aspectes poètics, sembla que no ha temptat els nostres bons escriptors. Enguany, per unanimitat, s'ha acordat també no adjudicar-lo.

Premi Fastenrath

Han optat al premi nombrosos i estimables llibres de poesies. Entre ells, fou ja començat a repartir als Mantenedors per al seu estudi el «Segon llibre d'Estances» de Carles Riba, quan el Consell va adonar-se de la nota que l'autor estampa en la pàgina sisena; i va creure que, segons la declaració que part del volum havia estat publicat fora del període assenyalat pel cartell, el dit llibre no entrava en el concurs. Per tant, va retirar-lo. Posats els altres a votació, per majoria de vots ha estat concedit el premi al «Camí de la Font» de Joan M. Guasch.

Premi Concepció Rabell

Per majoria de vots, a «Tres narracions» d'Alexandre Font. S'han presentat a concurs llibres d'escriptors joves que han cridat força l'atenció del Jurat.

* * *

Ara, res més no em cal fer sinó complir un deure de piadosa cortesia envers els escriptors i artistes nostres morts durant l'any.

Esmentem en primer lloc el Mestre en Gai Saber Mossèn Jaume Collell, una de les figures més fermes de la renaixença catalana, un dels homes que més han treballat per la pàtria nostra. Orador sagrat de gran empenta, poeta d'un abrandament patriòtic rares vegades igualat a Catalunya, periodista de raça, honor de la premsa catalana, infatigable lluitador, ha mort als vuitanta cinc anys, quan encara estava ple de força i d'entusiasme jovenívols, quan la llavor que ell tan generosament havia sembrat començava a donar fruits.

Reposi en pau l'autor de «A la gent de l'any vuit» i de «L'abrandament» que tantes voltes, llegint amb gran estil declamatori les seves poesies havia aixecat el patriòtic entusiasme dels que venien a la Gaia Festa.

Parlarem de Santiago Rusiñol, que ha arribat també a una avançada edat, que fa poc estrenava encara unes comèdies i que ha mort, es pot dir, amb la paleta i els pinzells a les mans. Fecunda personalitat de caires múltiples, la inevitable esporgada que farà el temps en la seva obra tan nombrosa no podrà esborrar-ne el record. Les seves novel·les, els seus drames tenen molt sovint, sota la rialleta de la superficie, la tremolor agre-dolça de la tragèdia humana. No em pertoca parlar de la seva personalitat d'artista. El trio Rusiñol-Casas-Clarasó ha donat el to a una època. Avui només Clarasó és entre nosaltres. Ramon Casas també ha mort, ha deixat una gran obra pictòrica, una considerable col·lecció de retrats que és un dels més alts monuments de l'art català. Casas i Rusiñol. Ajuntem els dos amics en una mateixa recordança.

Josep Iglésies Guizart, conegut pel nom de «poeta de la Sa-

garra» fou un distingit folklorista, i un home tot cordialitat, del qual servaran bon record molts dels nostres intel'lectuals a qui ell tan amistosament acollia en la seva pairal casa.

Josep Massó Ventós ha mort a la flor de l'edat, quan tant podia donar encara a les lletres pàtries. Ell honorà aquesta festa amb les conegudes «Estances a la infermera» que li valgueren la Flor Natural; fou iniciador del Teatre dels Poetes, fecund i delicat poeta ell mateix.

Claudi Planas i Font, distingit poeta i prosista, secretari que fou dels Jocs en l'any 1899, autor de «La Tisica», Flor Natural de l'any 1895.

Josep M.ª Tamburini, distingit pintor, italià de niçaga però català de naixença, havia format en les colles dels temps romàntics dels Jocs Florals, amb Angel Guimerà i tants d'altres que ja ens han deixat fa temps.

Cal esmentar aixi mateix Antoni Serra, pintor molt notable i un dels primers ceramistes catalans, que a principis de segle fou el fundador d'aquella manufactura de ceràmica artistica en la qual col'laboraren homes com Xavier Nogués i Pau Gargallo.

* * *

No voldria haver oblidat ningú en la dolorosa tasca. Tampoc ara ja no he de mantenir-vos més en la impaciència de sentir la paraula, abrandada o fina, dels nostres poetes.

Comencem per la Flor Natural.

FLOR NATURAL

FIGURES DEL CAMÍ, *de Roser Matheu de Gallardo.*
VISIONS DEL MEU CAMÍ, *de Ramon Garriga i Boixader.*
TORRENT SALTADOR, *del P. Rafel Ginard Bauçà.*
GOTES DE SOL, *de Salvador Perarnau.*

Figures del camí

CANÇO DEL RODAMON

De petit em vé el desfici
del camí i un aire nou,
no vaig apendre d'ofici,
pel que em cal, en sé bé prou.
Era jove, fort i destre
i un bell jorn, cantant xiulant
vaig saltar per la finestra
i endavant!

Tot el món el resseguia
de la muntanya a la mar
sense voler companyia
ni més amo que l'atzar.
I si l'atzar duia flaire
d'una horeta verdejant,
no ho pensava poc ni gaire
i endavant!

No m'ha cansat cim ni còdol
sota el peu impacient,
ni m'han posat el cap ròdol
trena rossa i vi coent.
El forc de la recordança
pel camí vaig esgranant,
l'ull viu pel quart que s'atança
i endavant!

Encara que la misèria
i els anys, m'han pansit la pell,
no m'han estroncat la dèria
de tastà un camí novell,
i la cama se'm detura
just el temps de, tot passant,
caçar la fruita madura
i endavant!

Diuen que la mort és una
que obre camí a tot estrop.
Tant rodar a sol i a lluna,
bé ens deurem trobà algun cop.
Només per veure on em porta
no fugiré tremolant,
pendré l'embranzida forta
i endavant!

FI D'HIVERN

Gràcia callada en l'hivern cru
et miro, dolça pollancreda,
besada d'una galta freda
que t'ha deixat el cor tot nu.

Lluny el ropatge remorós,
fora la inútil faramalla,
de tot engany has fet deixalla
amb somriure melangiós.

Oh veritat casta i fidel
que no s'amaga ni s'inclina
i fa una xarxa tota fina
per l'esmalt rosa i blau del cel,

ara el Març tímid, com per joc
o per la gràcia d'una merla,
et pren aquell color de perla
i et torna el verd poquet a poc.

i tu, segura, triomfant
a l'alba de la primavera
com una núvia que s'espera
per un amor que va arribant.

L'ABEURADOR

Pica de pedra rosa
enllustrada de sol i d'humitat,
que tens al llavi el terme desitjat
i una deu de frescor a dins reclosa,

al teu cantell el cor hi posa
una engruna d'enveja i pietat
per tantes sets que has apagat
en ta conca polida, cor de llosa.

Davant la teva clara temptació
es renova el desig i la temença
que empenyen pels camins

d'un altre abeurador
on se pugui apagar la set immensa
que a l'esperit devora, vida endins.

LA VARA DE FREIXE

GLOSSA

«Ma filla és anada a l'aigua,
bé pogués anar-hi jo
amb una vara de freixe
perquè li sabés ben bo.

Tothom fa la rialleta
d'ella i els seus aimadors,
n'hi ha que diuen que en té quatre,
d'altres que només són dos.»

Si no pot anar-hi el pare,
jo sóc el germà major;
me'n duc la vara de freixe
i me'n vaig cap a la font.
En sê a la font veig el càntir
que vessava pels dos brocs,
i un xic més lluny, ma germana
al costat de l'aimador,
les galtes com una rosa
i el cabell voleiador.
La primera que me'n deia
així que m'acosto un poc:
«Ha passat la Caterina
amb el ramat cap al bosc.»

Adéu, galan i germana,
adèu, ombra de la font,
me'n vaig cap a la verneda
per el rastre dels moltons;
trobo l'amor sentadeta
fresca com un pom de flors;
deixo la vara en un marge
per saludar-la millor.

Damunt la vara de freixe
riu que riu el rossinyol.

Visions del meu camí

Rura cano

Obro la porta ben a poc a poc,
que encara és nit, i em dic: «Tindràs bon dia,
amb xiscles d'oreneta i de falsia.
El cel rumbeja un blau de flor d'aloc».
«Aon vols anar, misèrrim peregrí,
—boi senglotant respon, al lluny, la guatlla.—
Per rodar món amb el sarró a l'espatlla,
no veus que encara és massa dematí?
Espera. I entretant fes que el teu cor
copsi l'encís d'aquesta lluna plena
que rutlla pel pendís de la carena
com una fulgurant patena d'or».
I la lluna, que es pon
a pleret, per coixí
pren la cofa d'un pi
i s'hi acluca de son...
I en nom de Déu, jo emprenc el meu camí,
que ja trenca verol, el dematí;
el cel se'm torna un tàlem d'or i grana
aixoplugant l'augusta majestat

de les muntanyes. Lluny, una campana
branda sonora dins la soletat,
i l'aire brunz, al toc de l'Oració,
com un eixam de místiques abelles...
En la rosada, hi veig la resplandó
del pol'len iritzat de les estrelles,
mentre resen baixet, amb veus de seda,
les albes d'un fondal tot lluminós
de l'aigua que hi xarbota clara i freda
dringant com serrellets de vidre fos.
Una calàndria vola, i ala... ala...
—flameta de desig que enyora el sol—
de tant que frissa, a cada punta d'ala
diria's hi tremola un picarol.
Amb veu clara i gentil, canta una noia
que fa camí, perdent-se bosc endins,
i es gronxa la cançó, com una toia
de roses fresques entremig dels pins.
Tot d'una, de la casa més deserta
que em surt tant de sorpresa, al meu devall,
fent el pregó del dia que es desperta,
s'afua en espiral, el cant d'un gall.
I el *Molí,* sota meu, hi fa tan goig
amb les dues vessants de sa teulada
que em sembla, des d'ací, un papalló roig
que ala-estès s'ha adormit damunt la prada.
Fumeja la petita xemeneia
teixint per banderola de la pau
un doll de gassa fina que voleia
tot just tenyida d'un puntet de blau;
i és una figureta de pessebre
la padrina amb el seu perol d'aram
que endolada, el cabell tot blanc de gebra

obra el corral i avia l'aviram.
Amb l'aire i el posat de grans mestresses
n'ixen les oques blanques com la neu
entropessant per tot, de tan obesses,
amb les *tirones* al darrera seu
com un estol d'alegres col·legiales,
i a prendre el bany s'en van en processó
lluint bec d'or i esbategant les ales
i amb les grogues mitxetes a garró.
Té un pollanc una griba al cim de tot
i és el seu cant una rialla alada;
dintre els blats fa la guatlla el seu sanglot;
ja sento els esquellincs d'una ramada,
i en l'aire vibra un dolç belar d'anyell
com un tremoladís filet de plata...
que mai dels mais, no havia oït tan bell;
i a poc a poc, amb majestat esclata
el sol. ¡O el sol! Quin salt m'ha fet el cor
quan veig que ja m'enllumena
tot florint dalt la carena
com una carlina d'or!

TROBO UN PIGOT

I jo li dic: «No em cansaria mai
d'anar pel bosc, adés sentint com crides,
i adés veure't volar, fendint l'espai
amb tres o quatre llargues embranzides.
Escolta'm, ocell brau,
i diga'm quina mena de fil gastes
per l'agulla saquera del teu bec

quan tot volant com ara, a grans embastes
surgeixes els estrips que el muricec,
per l'enveja que't té, dança que dança,
deu fer-te cada nit—sols per venjança—
bell mig la capa-magna del cel blau?».
I ell que em respon:—com ja m'ho presumia—
«Amb el millor de tots, que és l'Alegria!».

UN PREGADEU

Avui, el pregadéu, se'm deixa veure
semblant un penitent, qui de genolls,
amb sa vesta, color de fulla d'eura,
pregués entre els cilicis dels rostolls.
M'esguarda recelós, pres de temença;
els braços encongeix, plega les mans
com implorant perdó, i aprés comença
de nou a meditar, com feia abans.
—¿Sobre les vanes glòries d'eixa vida
que la mort torna en cendra, pols i oblid?—
I el penitent, amb l'ànima encongida
s'humilla, besa el camp i desseguida
veig que es redressa, guaita el sol de fit
pres d'una tremolor d'esgarrifança,
i amb gest molt elegant i ensems devot,
—cobrant fèrvids anhels de deslliurança—
alça els braços enlaire tant com pot
per abastâ el palmó de la victòria,
i estén damunt son dors
ses replandentes ales interiors
nimbades amb l'arc-iris de la glòria.

UN PAPALLÓ

El dimoni para trampes
d'invisibles teranyines
per caçar un papalló
i abrusar-li les estampes
de les seves ales fines
que li fan tanta de pô

i a mi em semblen, qui ho dirial
fulls d'un llibre en miniatura
tot escrit en lletres d'or.
Si es parava com voldria
i en sabés jo fer lectura,
l'apendria tot de cor.

Ell que és pròdig en fineses,
per complaure'm desseguida
se m'atança i para el vol
amb les ales ben esteses
sobre un brot de sajolida
que li fa de faristol.

Segon Accèssit a la Flor Natural

Torrent saltador...

Argent fos

Torrent saltador que pentines l'embull de tes aigües
amb escarpidor de passeres, jonqueres i crèixens!
Tu, abeures els polls que, a ta vora, tremolen de gaudi
i dus unes hòrrides barbes, verdós terbolí de brossalla,
—els bous amb la falç de ses dents, capficats, les t'eixermen—
com un gegantàs rogallós, allargat per a dorme.
Tu et poses canyars tendrumosos de fulles metàl·liques,
—les canyes: bordons de salteri que vibren, monòtons—
a l'ombra dels quals te revolques, et blinques, t'estufes;
i nûes, desfermes i esqueixes ta limfa sedosa,
trunyella de plata embotida en el dorç de la Terra.
Torrent fulgurant per mil caires: joiell-meravella
a sobre del pit onejant d'eixa vall ignorada;
polsim transparent; diamants esmicats; pedreria
que ha mòlta l'hivern; xaragall de claror; movedisses
engrunes d'espills esclafats; calivera frescoia;
foguer que espurneja si, amb l'or de sos raigs, el colpeja

el sol, que traspassa l'amor, d'on se crema, a tes aigües.
Torrent nerviós, ajegut sobre un llit d'herba blana,
que llepa i allisa ta llengua tan llarga i tan plena!
Oh ratlla escumosa, serpent escatós que travessa la plana
i deixa una estela blavosa tan forta que dura
tot l'any i l'hivern amb el drap de son gel sols no borra!
Torrent, sang llisquent dels serrals que, en tu, buiden ses venes;
—després de l'aiguat, regalimen pels lloms de les serres,
xopant-les, mil rulls d'argent fos, cabellera vibràtil,
que el cel, embrunit, ploraner, raig a raig, hi feu néixer
filant els serrells de la pluja amb l'estopa dispersa dels núvols.—
Al peu dels turons, el torrent arreplega aquells rínxols
i trena amb els rois d'aigua viva sa mòvil trunyella:
cordat complicat; ver mosaic; bells calats i dibuixos
i estranys arabescos, pastura dels ulls que s'hi miren.
Torrent! La canal que devalla al glever la greixor que el fecunda;
camí que camina; missatge d'amor i fervent escomesa
que fa reverdir, estremida de goig perfumat, la campanya sedenta!
Esponges gegants, les muntanyes se forcen, se pitgen;
retorcen, heroiques, sos muscles de pedra i regalen
d'aqueixa liquor opulent i sonat, garladora,
que fa tombarelles i bull; es capbussa i s'empina;
bramula d'enuig; i s'adorm, als cocons, concirosa;
i resa als llisars; i, als penjants crida, escup sa bromera:
llençol fet de roses efímeres, blanques, que neixen
i moren en un mateix punt, amb rialla convulsa.
Torrent! Alegria, treball incessant, dinamisme!
Infon a ma vida corcada, podrida pel fàstic
ta saba vital! Arregussa, neteja amb ton ímpetu
el llim peresós de mon viure! Torrent, si m'entrassis
al pit, i me fessis, com tu, franc i lliure, sonor d'alegria!
Torrent! Ampla artèria, on sent el glatir poderós d'eixa terra,
i escolt els batecs de son cor amagat, oh! revela'm,

d'un cop, tot l'encis del paisatge artanenc, per cantar-lo,
a chor, amb ta veu de cristall que s'escola i rodola
com un devassall d'òpals líquits que estrenyen la cinta
gentil d'eixa terra-miracle pastada amb llum pura!

Gotes de sol

Epigrames

VISIÓ

En la gran serenor del jorn que es mor
veig l'amor feta llum i esveltesa;
el primer estel és l'arrecada d'or,
el ponent, la galta encesa.

DE LA VINYA ETÈREA

L'Univers, a la nit, és com un cep sublim
amb els sarments estesos endins dels horitzons.
Cada raïm
és una penjorella de constel·lacions.

DE LA PERCEPCIÓ

Aquell que no porti dins
un encís per cada cosa,
ja en pot seguir de jardins
que no hi trobarà cap rosa.

DEL REMORDIMENT

L'esperit vigila
sota la carn;
la carn, tranquil·la,
l'esperit, no tant.

DEL XIPRER

El xiprer puja els morts cap al cel, a la nit.
Va carregat de testes minúscules i belles
que se li enfilen pels braços i el pit...
Sobre el xiprer hi ha un escampall d'estrelles.

VESPERAL

El ponent clenxa les boires
amb esclaridors de llum.
La xemeneia fa fum
i conta al vent les històries
de l'avi.
La bruixa de la tarda clou el llavi.

DEL GRILL

El grill amb una fe cega
va dient els seus anhels
i mai no sabeu si prega
o bé si compta els estels.

DEL PREGADÉU

Sacerdot de bestioles,
si sabessis el llatí,
l'aranya et faria estoles
per pregar vora el camí.

VIOLA

La pau dels silencis, *de Domènec Perramon.*
Processó rural, *d'Anton Navarro.*
Camins enllà, *de Felip Graugés i Camprodon.*

La pau dels silencis

Veu de cristall

Escup les metzines de l'odi en les cendres dormides
del beire d'oblit on reposen els dies que foren.
No vulguis nodrir cap rebroll dels instints homicides
que un temps s'abeuraren al pou de la sang on s'arboren
els àvols intents que germinen comeses funestes
que cerquen el gaudi en l'espasa i el tret. Ara amides,
si vols, amb el metre mental—oh llanterna del cranil—,
l'amplada i llargada del tèrbol camí ple d'arestes,
el tèrbol camí que menava a les tràgiques gestes
d'horror i de crim un exèrcit de llops i de guilles.
No entenguis cap veu del pou fosc que els instints et demanil
No veus l'imminència fatal d'un pendís on perilles?
Bandeja aquest fum tenebrós que circunda ta passa
quan vas caminant a compàs de la música interna
que et truca el cervell amb el ritme pesat d'una maça
i encén dins ta sang un flameig que els sentits t'enlluerna.
Remembra, per fer contracop al retruc de les venes,
el so luctuós de les veus i esgarips de martiri
—acústics perfils que traçaven horribles escenes
de guerra inclement—i et veuràs presoner de cadenes

que et duien fermat per les vies d'error i deliri.
Refusa aquell pacte infamant que desfent la suprema
virtut personal que controla les forces humanes
et posa servil a mercè de fal·leres tiranes
que et fan revolcar dintre un toll sangonós que et recrema.
Recordes l'impuls animal que el teu braç animava?
Tu eres també de l'exèrcit de fel i de bava!
Tu eres un llop! No m'ho neguis! No diguis encara
cap mot que pretengui velar la nuesa i cruesa
d'aquesta cruel veritat que t'ungleja la cara
i et pinta la pell d'un color moradenc que t'acusa!
La culpa pessiga la llengua i la fa desentesa.
No temps el balbuç que et farà la paraula confusa?
No posis les cordes vocals dintre un sac de mentides!
Tu eres un llop de combat! Amb entranyes de fera
cercaves germans per occir. Anul·laves les vides
a l'ombra d'un drap sense nom que tu en dius la bandera.
I ara que t'has rabejat en carnoses desferres,
no fuig del teu nervi envilit la malèfica dèria
de viure en el camp de la Mort, ple del baf de les guerres?
T'atrau el galop trepidant dels genets de misèria?
Es gonfla ton pit del plaer de covar l'improperi
que buida tot pulcre desig de sentir l'hora tendra?
Tan dur tens el cor, que el dolor no t'ajuda a comprendre?
No sents els sanglots sincopats d'aquest plor de misteri
—misteri pregon de la Mort, invencible misteri—
on vibra el record de tants fills que ha immolat ta mà cafre?
Jo et dic que aquest drap sense nom que t'abriga, no esborra
cap vida del llibre d'amor, ni neteja cap nafra!
Què et resta després de l'estrall de ta fúria inhumana
sinó un miserable regust com de fang i de sorra?
Desclou ara els ulls i desfés-te del pacte que et mana!
Redreça't damunt tu mateix per damunt de ta vida!

Esprem el verí d'aquest rèptil que el crim et proposa
i escolta la veu de cristall que a reviure et convida
amb una tendresa vital, dringadora i commosa:

«Retorna a la pau dels silencis aurífics que dansen
entorn d'un repòs durador, dolça calma que vibra
amb muda eloqüència que entenen els pits que descansen
i ofrena un callat aliment, com les ratlles d'un llibre.
Desferma la pluja suau de les llàgrimes pures
rentant aquest llot que ha deixat la cruenta tongada...
Per què no inicies el plor? Com no tens la mirada
velada del rou transparent, i, cellut, et detures
en dubtes alterns de bondat i maldat on vacil·la
l'esclat de l'impuls que enderroqui els ídols d'argila?
Estèril l'esforç que tu posis? Mentida, mentida!
(El call del pretèrit s'emmena la boira marcida
i et crida el futur amb murmuris de branca gronxada
d'un màgic alè matuti que et fa exempte de febre.)
No et plau pressentir uns somriures inèdits, d'albada
que marqui un començ que jamai no podies concebre?
Reclou-te! Desclou-te després en novell natalici
de tu i dels anhels que susciti ta nova existència,
i alhora veuràs vora teu l'innombrable seguici
d'espurnes d'amor que il·luminen la teva presència.
Anima't! Eleva els teus braços ben àgils i lliures
devers l'horitzó que nivella la llum que ara esclata,
i amara el palmells redimits en el broll dels somriures,
florir dels somriures, purissim fum d'aigua de plata.
Desclava't les punxes de l'odi. Recull les espurnes
disperses pels àmbits més càlids amb joia sincera,
content i cantant dins la farga on l'amor reverbera,
i encén sota l'arc lluminós de les hores diürnes
la flama roent per brunyir l'ideal que t'espera!»

Processó rural

Fris

Dilluns de Pasqua florida...,
ales d'àngels i oronels,
floracions de nova vida,
camps ungits de rou dels cels.

Desfulla l'alba ses roses,
canta un gall amb son clarí:
alel'luial i les aloses
diuen son himne al matí.

Hi ha un poble humil a la plana,
i una ermita en un turó
i, al dring valb d'una campana,
surt als camps la processó.

Dos banderes en parella
voleiant pel cel serè,
la del Sant Crist, que és vermella,
i la blanca del Rosê.

Els escolans amb la vesta (*)
colrats i bruns com aglans,
i, amb cara i vestit de festa,
les fadrines i els galans.

I, dels fidels al darrera,
amb pluvial blanca, el rector,
cavalgant una somera,
talment com nostre Senyor.

***

La procesó, silenciosa,
passa vinyats i forments,
regala el camí mel fosa,
porta el vent odor d'encens.

Han florit les gaberneres,
entre l'or del bell matí,
garlandes de roses-veres
cobricel·len el camí;

els ceps borronen i ploren
gotes d'aigua rutilants,
que, als besos del sol, s'arboren
com robins i diamants.

Canten les aigües gemades
d'un torrent que dels cims cau,
i en el dors de ses onades
hi porta tot el cel blau.

(*) A muntanya de la cota dels escolans en diuen la *vesta*.

Dalt del puig les argelagues
s'aflamen com uns brandons,
i a l'ombriu de les obagues
hi salmegen els tudons.

* * *

La processó és arribada
dins l'ermita, tota llum,
que, com un magnoli, es bada
plena de gràcia i perfum.

Regina coeli, letare!
canta un nin amb dolça veu,
i, al ressò de sa veu clara,
somriu la Mare de Déu.

. . . . . .

S'és fosa la llum del dia
i el poble retorna mut,
escoltant la lletania
dels grills en la solitud.

I, a la nit, ressuscitava,
triomfal, l'amor pelegrí
i tot el poble flairava
d' encens i de romaní.

Camins enllà

Shall I compare thee to a summer's day?
Shakespeare

Vas caminant amb la llum de l'aurora
que broda el cel estritllat del matí.
Un vol d'aloses s'aixeca i adora
el sol que surt i que daura el camí.

Dus un infant que somriu als teus braços,
i tota t'omple de vida i dolçor.
Un raig de sol va seguint els teus passos,
un vol d'ocells va seguint la claror.

L'oreig flairós ton cabell despentina,
gronxa com palma subtil tot branquill:
No sé qui ets però et veig la regina
d'aquest matí que és tot ple del teu fill.

L'aire degota frescors de rosada,
semblen més clars els herbeis al voltant;
juguen manyacs per ta galta gemada,
brillants de sol, els rulls d'or de l'infant.

El dia creix, les muntanyes són fines
enllà d'enllà sota un cel llis i pur,
i tu, madona, camines, camines,
pel gran mati que et corona d'atzur.

Penja dels arbres la fruita madura
i l'aire cull la dolçor matinal;
de tant en tant un doll d'aigua murmura
i s'ofereix regalada i frescal.

Ran del camí que remou ta petjada
hi ha flonjors de petits pastorims
i manta vinya de pàmpols daurada
que mostra els ceps enjoiats de raïms.

Es tot un riure d'ocells la verneda
i té penjolls de claror cada brí,
dels àlbers brillen les fulles de seda
que són domassos a vora el camí.

L'airet esbulla, suau, l'herba fina
i la rosada es un joc de brillants:
per abastar-los com una joguina
el teu fillet mou la flor de les mans.

Pel caminet que té flaires de rosa,
el teu peu vola lleuger i segû,
i sempre tens al teu vol una alosa
o un passerell que refila per tu.

Et veig enllà de la plana voltada
de blau de cel i fullatge subtil;
entre els ocells i la terra daurada
sembles la verge d'un rústic cambril.

El dia és alt, i la terra s'amara
d'esclats de sol i de fruites i mel:
per coronar ta bellesa de mare
floreix amor a la terra i al cel.

Hi ha camins escampats per la via,
amb tous d'herbei dibuixant l'entreforc...
Enllà d'enllà mon esguard et perdia:
el matí d'or t'engoleix com un gorg.

DISCURS DE GRACIES

de D. Enric Diez Canedo

Senyores, senyors:

Jo no m'havia pensat mai que un jorn vindria en el qual em caldria dir l'última paraula d'una d'aquestes solemnitats anyals, i dir-la, com és just, en la vostra llengua. La tasca que em pertoca no és gaire difícil. Un mot bastaria, si jo no estigués convençut que ma presència en aquest lloc, entre vosaltres, es deu tant sols a la vostra cortesia, per dir allò que tinc de dir. Gràcies, jo us diria, i res més, en nom dels mantenedors que m'han encomenat el discurs de gràcies que clou aquest acte.

Gràcies a tots: als poetes que han correspost amb els seus versos al nostre cartell de convocatòria; al públic que s'és acoblat per entendre una vegada més, el so de la poesia catalana, que mostra, a través dels anys un esperit eternament jovenívol, ensems amb la perfecció assolida per les noves generacions que, seguint l'exemple dels mestres d'altre temps van aplegant espléndides collites damunt dels camps que ells conreuaren; als homes de govern i d'autoritat que ens acompanyen; a les dames de Catalunya, de totes les quals ve a ésser representació gentil la regina de la festa, personificació de la dona de seny i de beutat cantada pels trovadors antics i pels poetes del temps nou.

Però el cas de que sigui jo, escriptor d'una altra llengua, qui

us dirigeix la paraula, em fa demanar-vos encara uns instants d'atenció.

No és pas la primera vegada que un escriptor de llengua castellana s'és assegut entre vosaltres en el lloc que m'heu assenyalat. Però això mateix em fa més poruc, perquè llavors es tractava de grans escriptors, un Echegaray, un Pereda, el sol nom dels quals feia inútil tota explicació. El meu cas es ben altre. A mi m'heu cridat no perquè voleu pujar-me a una altura que no és la meva, sinó perquè em teniu per un dels vostres; perquè lluny d'aquesta terra dedicat a escriure una altra llengua, he estat sempre, sóc sempre, català de cor. Perquè la vostra cordialitat fa que jo no sigui com un foraster que passa i s'en torna a casa seva amb una emoció simpàtica, sinó un home que es trova de nou en l'ambient, en la pàtria de sa infantesa.

Sóc jo, ara, qui, en el seu nom personal, humil i sense ressonància, deu dir-vos «mercès». L'honra que el Consell dels Jocs Florals va fer-me quan em va cridar perquè fos un dels mantenedors de la festa d'enguany és tan gran per a mi que vaig acceptar d'un cop, sense pensar-m'hi. Jo no vaig tenir present llavors que l'acceptació m'imposaria el deure, que ara compleixo amb una emoció que s'assembla molt a la por, de parlar públicament la llengua catalana com si el temps no hagués corregut des d'aquells anys d'estudi on jo, a l'escola de primeres lletres, dins un poble del Pirineu, i més tard a Barcelona, entre els meus companys de batxillerat, vaig practicar com si fos nat en aquesta dolça Catalunya on varen néixer tots els meus germans.

Bé m'adono mentres vaig escrivint aquestes paraules que el temps no ha passat en va. La meva memòria veu presents com llavors els homes i les coses, els paisatges de muntanya i els carrers de ciutat; encara em sembla veure, com quan jo era tot petit, la roda armoniosa de la sardana empordanesa davant la casa dels meus; encara em recordo amb la força de les impressions que mai s'esborren, d'aquella gran Barcelona de l'Exposició del 88,

d'aquella inquieta Barcelona del primer 1.er de maig. Però totes aquestes recordances em fan pensar que tot això és molt lluny, i que el meu català s'és transformat en una cosa: era paraula viva i ara és lletra.

Es lletra, però és esperit també. Jo puc dir avui, públicament, allò que no he dit mai, perquè no era necessari dir-ho, perquè els meus actes responien per mi; perquè una llarga continuïtat de tracte, una comunicació mai interrompuda, em feia cercar els vostres llibres, traduir els vostres poetes, seguir, de Madrid estant, totes les manifestacions de la vida catalana, comptar precisament entre les meves amistats més preuades la d'alguns homes que pot ser no havien estat a vora meu més que petites estones: de totes les terres ibèriques que conec per haver-hi viscut, cap com la terra catalana m'és entrada pit i cervell endins.

Jo crec, doncs, que no em veieu aquí com un foraster que ve i se'n va; i estic cert que em perdoneu l'atreviment d'escriure i de llegir aquest discurs de gràcies directament en català, tot i sabent que no arribaré mai al domini d'unes paraules que triguen a venir; que diuen però, humilment, sense elegància, precisament allò que volia dir-vos.

Els Jocs Florals d'enguany coincideixen amb dies de la més alta, de la més pregona emoció ciutadana. L'Espanya nova pren en aquests moments sa forma decisiva, aquella amb la qual ha de fer cara a l'esdevenidor. El mot Catalunya ressona en tot l'àmbit ibèric, voltat de passió, d'entusiasme, de recel, de sospita, de gelosia. Els catalans i els castellans, els homes del nort i els del mig dia, senten que cada instant és ple de possibilitats, d'amenaces o de promeses. Deixem que parlin els cors, que la raó s'obri pas, que cadascú digui el fons del seu pensament, amb tota franquesa: la ferida d'avui qui sab si pot ser la salut de demà.

En els Jocs Florals s'és mantingut a través dels anys el foc sagrat de l'esperit de Catalunya. Quan no hi havia un moviment col·lectiu, una organització ciutadana, ells han estat la gran reser-

va de l'ànima d'un poble conscient de la seva existència, segur del seu pervindre. El tresor de la llengua es troba en els volums que guarden les successives collites, de l'obra dels vostres poetes i del vostres prosadors, les paraules de fe que ressonaren un any darrera l'altre en aquests concursos. Un any darrera l'altre els poetes catalans tot i cercant en primer lloc la bellesa expressiva, deien quelcom de sobre entès; feien la seva afirmació de catalanitat col·lectiva; donaven un fons humà a l'exercici literari. I no s'els festejava tan sols perque savien dir belles paraules, sinó perquè eixes paraules eren expressió de les aspiracions més pregones de tot un poble. D'un poble que, com ha dit en una d'aquestes solemnitats el vostre immortal poeta

estima i avança donant-se les mans.

Donem-nos les mans tots els homes de bona voluntat, miremnos als ulls, proclamem, en aquests instants, com llei única la llei suprema de la veritat. Sols la veritat podrà ésser bona consellera. Gosem mirar-la a la cara i no fem sinó allò que la veritat ens demani. Mes hem de fer-ho sense por i sense recel; sense un sol sacrifici de res que sigui essencial; sense una sola obstinació en res que no sigui essencial. I a sobre de tot, diguem una paraula serena, la sola que pot guiar-nos a tots: la paraula concòrdia.

ANUARI

DELS

JOCHS FLORALS DE BARCELONA

1932

CONSELL DIRECTIU

Francesch Matheu, *President.*
† Jaume Collell, *Arxiver.*
Francesc Puig i Alfonso, *Tresorer.*
Carles Pirozzini y Martí.
Joaquim Cabot y Rovira.
Manuel Rocamora y Rivera.
Lluís Via, *Secretari.*

MESTRES EN GAY SABER

† Víctor Balaguer, *proclamat en 20 de Juny de 1861.*
† Geroni Rosselló, *proclamat en 4 de Maig de 1862.*
† Joaquim Rubió y Ors, *proclamat en 3 de Maig de 1863.*
† Marian Aguiló y Fuster, *proclamat en 6 de Maig de 1866.*
† Joseph Lluís Pons y Gallarza, *proclamat en 5 de Maig de 1867.*
† Adolf Blanch y Cortada, *proclamat en 3 de Maig de 1868.*
† Francesch Pelay Briz, *proclamat en 2 de Maig de 1869.*
† Jaume Collell y Bancells, *proclamat en 7 de Maig de 1871.*
† Tomàs Forteza, *proclamat en 5 de Maig de 1873.*
† Francesch Ubach y Vinyeta, *proclamat en 3 de Maig de 1874.*
† Frederich Soler, *proclamat en 2 de Maig de 1875.*
† Angel Guimerà, *proclamat en 6 de Maig de 1877.*
† Damàs Calvet, *proclamat en 5 de Maig de 1878.*
† Jacinto Verdaguer, *proclamat en 2 de Maig de 1880.*
† Joseph Franquesa y Gomis, *proclamat en 6 de Maig de 1883.*
† Ramon Picó y Campamar, *proclamat en 3 de Maig de 1885.*
† Terenci Thos y Codina, *proclamat en 1 de Maig de 1887.*
† Joaquim Riera y Bertran, *proclamat en 11 de Maig de 1890.*
† Jacinto Torres y Reyetó, *proclamat en 11 de Maig de 1890.*
† Joseph Martí y Folguera, *poclamat en 8 de Maig de 1892.*
Ferran Agulló i Vidal, *proclamat en 7 de Maig de 1893.*
† Anicet de Pagès de Puig, *proclamat en 3 de Maig de 1896.*
Francesch Matheu, *proclamat en 2 de Maig de 1897.*
† Guillem August Tell y Lafont, *proclamat en 6 de Maig de 1900.*
† Miquel Costa y Llobera, *proclamat en 11 de Novembre de 1902.*
† Joan Maragall, *proclamat en 1 de Maig de 1904.*
† Artur Maskiera, *proclamat en 7 de Maig de 1905.*
Apeles Mestres, *proclamat en 3 de Maig de 1908.*
† Joan Alcover, *proclamat en 9 de Maig de 1909.*
Joan M. Guasch, *proclamat en 9 de Maig de 1909.*
Josep Carner, *proclamat en 1 de Maig de 1910.*
Llorenç Riber, *proclamat en 1 de Maig de 1910.*
Eduart Girbal Jaume, *proclamat en 5 de Maig de 1912.*
† Manel Folch i Torres, *proclamat en 3 de Maig de 1914.*
† Frederich Rahola, *proclamat en 6 de Maig de 1917.*
Joseph M. Tous y Maroto, *proclamat en 2 de Maig de 1920.*
Anton Navarro, *proclamat en 7 de Maig de 1922.*
Ramon Garriga, *proclamat en 2 de Maig de 1926.*
Joseph Estadella Arnó, *proclamat en 6 de Maig de 1928.*
Joan Arús i Colomer, *proclamat en 3 de Maig de 1931.*
Josep M. de Sagarra i de Castellarnau, *proclamat en 3 de Maig de 1931.*

EX-REYNES DE LA FESTA

1859 †		Dòna	María Mendoza de Vives.
1860 †		»	Elisea Lluch de Rubió.
1861 †		»	Carme de Bofarull.
1862 †		»	María Josefa Massanès de Gonzàlez.
1863 †	S. A.	Serenissima Sra.	*Duquesa de Montpensier.*
1864 †		Dòna	Victoria Penya d'Amer.
1865 †		»	Elena Cavaller de Roca.
1866 †		»	Manuela Luna Méndez de Vigo.
1867 †		»	Dolors Llopart de Muns.
1868 †		»	Carme Mercader.
1869		»	Mercè Estrada.
1870 †		»	Francisca Nanot Renart.
1871 †		»	Antonia Sacanella de Blanch.
1872 †		»	María Hubert.
1873 †	Excma. Sra.	»	Oriola Serra de Quintana.
1874 †		»	Antonia Ubach y Gutiérrez.
1875 †		»	Rosa Pigrau.
1876 †		»	Emilia Palau y González de Quijano.
1877 †		»	Josefina Sabater d'Aldavert.
1878 †	Excma. Sra.	»	Carme Sendra de Domingo.
1879		»	Teresa Gasset.
1880		»	Clotilde París.
1881 †	Iltre. Sra.	»	Dolors Caballero de Mercader, *Comtesa de Bell-lloch.*
1882		»	Aurea Clavé de Ferrer.
1883 †		»	Josefina Salvat d'Onyós.
1884 †		»	Irene Archer de Sanromà.
1885 †		»	Isabel Lòpez de Güell.
1886 †		»	Rosa Marquès de Uyà.
1887 †		»	Dolors de Carles de Robert.
1888 †	S. M.	»	María Cristina d'Absburg-Lorena, *Reyna Regent d'Espanya, Comtesa de Barcelona.*
1889 †		»	María Assumpta Sabé de Brosa.
1890 †	Excma. Sra.	»	Lluisa Goldmann de Fastenrath.
1891		»	Isabel Güell y López.
1892		»	Francisca Bonnemaison i Farriols.
1893		»	María del Carme Joval.
1894		»	Lluisa Llorach y Dolsa.
1895		»	Elisa Planas y Font.
1896 †	Excma. Sra.	»	Pilar de Puig de Fonsdeviela, *Marquesa de la Torre.*
1897		»	María Oller y Rabassa.
1898 †		»	María Permanyer y Permanyer.

1899 †		Dòna	Pilar de Febrer y Cunill.
1900		»	Teresa Novellas de Molins de Tell.
1901 †	Iltre. Sra.	»	Pilar de Sarriera, *Marquesa de Puerto Nuevo.*
1902		»	María de la Concepció Picó de Riera.
1903 †		»	Rosa M. Pratjusà de Villar.
1904		»	Clara Noble de Maragall.
1905		»	Pelegrina Benet d'Alandí.
1906		»	Carme Amat y Matas.
1907		»	Agata Sanllehy y Girona.
1908		»	María Ricart y Roger.
1909		»	Angela Calvet de Haro.
1910		»	Teresa Alcover y Sureda.
1911		»	María de la Mercè de Montoliu.
1912		»	María dels Angels Carulla.
1913		»	María Luandra de Folch.
1914		»	Elena Maragall y Noble.
1915		»	Lluisa Rahola y Rahola.
1916		»	María de la Concepció Iglesias y d'Abadal.
1917		»	Margarida Doria.
1918		»	Rosa Gubert Salieti.
1919		»	María dels Dolors Sagrera de Guasch.
1920		Sra.	Mariscala Joffre.
1921		Dòna	Montserrat Matheu y Sadó.
1922		»	María Despujol de Ventosa.
1923		»	Victoria Monteys Prat.
1924		»	María Elvira Guasch y Sagrera
1926		»	Teresa Ventura d'Arús.
1927		»	Dolors Rodés Cucurny.
1928		»	Julia Larrosa d'Estadella.
1929		»	Amèlia Huguet de Casas.
1930		»	Julia Guasch y Sagrera.
1931		»	María Macià Lamarca.

EX-MANTENEDORS (1)

Ramon d'Abadal	M. 1898
† MARIAN AGUILÓ Y FUSTER	P. 1867, 1888, M. 1862, 1873 1874, 1883
FERRAN AGULLÓ I VIDAL	M. 1906, 1908, 1915
Salvador Albert	M. 1918
† Antoni M.ª Alcover	M. 1905
† JOAN ALCOVER	P. 1916
Joseph Alemany y Borràs	S. 1912
† Francisco Alió	M. 1892
† Valentí Almirall	P. 1886
† Joan Almirall y Forasté	S. 1895, M. 1896
† Miquel V. Amer	P. 1908, M 1859, 1864, 1871, 1885
† Manuel Angelon	M. 1862, 1872, 1882
† Manuel Anglasell	M. 1863
† Eussebi Anglora	M. 1869
† Ramon Arabia y Solanas	M. 1887
† Joseph d'Argullol y Serra	M. 1871
† Joseph M.ª Arnau	M. 1879, 1887
† Antoni Aulestia y Pijoan	M. 1875, 1900
† VÍCTOR BALAGUER	P. 1868, S. 1862, M. 1859, 1863, 1883
† Andréu Balaguer y Merino	M. 1877
† Joseph Balari y Jovany	P. 1894, M. 1875
† Celestí Barallat y Falguera	M. 1864, 1875
† Teodor Baró	M. 1896
† Maurici Barrés	M. 1898
Jaume Barrera	M. 1927
† Francisco Bartrina d'Aixemús	M. 1885, 1894, 1910
Bonaventura Bassegoda y Amigó	S. 1889, M. 1890, 1922
Pere J. Bassegoda	S. 1919
† Ramon E. Bassegoda y Amigó	M. 1887, 1910
† Vicens J. Bastús	M. 1860
† Antoni Bergnes	M. 1861
† Felip Bertran	M. 1868
Lluís Bertran Pijoan	S. 1930
† Pau Bertran y Bros	M. 1886
Prudenci Bertrana	M. 1911

(1) ABREVIATURES: † Mort.—M. Mantenedor.—P. President.—S. Secretari. —Los Noms en lletra VERSALETA són de Mestres en Gay Saber.

† Adolf Blanch y Cortada	P. 1869, S. 1860, M. 1865, 1875, 1878
† Joseph Blanch y Piera	S. 1876, M. 1877
† Antoni de Bofarull	P. 1865, S. 1859, 1883, M. 1876, 1884
Pasqual Boada	S. 1929
† Vicens Boix	M. 1877
Xavier Bonfill	S. 1924
† Antoni Bori y Fontestà	S. 1903, M. 1904
† Joaquim Botet y Sisó	M. 1889, 1904
† Alfred Brañas	M. 1893
† Francesch Pelay Briz	P. 1875
† Víctor Brosa y Sangerman	S. 1902, M. 1903
Casimir Brugués	M. 1894
† Joseph Brunet y Bellet	M. 1897
Alexandre Bulart y Rialp	S. 1931
Joseph Burgas	S. 1918
Joaquim Cabot y Rovira	S. 1888, M. 1889
Agustí Calvet	S. 1920
† Damàs Calvet	S. 1864, M. 1865, 1876, 1879
Artur Campion	M. 1891
† Antoni Camps y Fabrés	M. 1864, 1873, 1874
† Antoni de P. Campmany	M. 1891
Joseph M. Capdevila	M. 1930
Carles Cardó	M. 1921
† Antoni Careta y Vidal	M. 1918
Lluís Carreras	M. 1913
Josep Carner	M. 1907
Juli Carsalade	P. 1914
Pelegrí Casades y Gramatxes	S. 1898, M. 1899
Agustí Casas	M. 1913
Joaquim Casas-Carbó	M. 1907
† Raymon Casellas	M. 1896
Esteve Caseponce	M. 1916
Víctor Català	P. 1917
Eduart L. Chavarri	M. 1918
Pere Clapés Trabal	M. 1930
† Joseph Coll y Vehí	M. 1862, 1874
† Jaume Collell y Bancells	P. 1887, 1908, S. 1873
† Gayetà Cornet y Mas	M. 1886
† Joseph Coroleu	S. 1872, M. 1873, 1878, 1893
Pere Corominas	M. 1926
† Joan Cortada	P. 1864, M. 1859
† Miquel Costa y Llobera	P. 1906, M. 1908
Pompeu Crehuet	S. 1906, M. 1907
Enrich Cubas	M. 1929

† Lluís Cutchet — P. 1876, M. 1861
Alfons Damians — M. 1923
Otto Denk — M. 1894
† Lluís Domènech y Muntaner — P. 1895, M. 1881
† Eveli Doria — S. 1909
† Manuel Duran y Bas — P. 1884
Lluís Duran i Ventosa — S. 1897, M. 1898
† Joseph de Echegaray — M. 1896
Fèlix Escalas — S. 1916
† Antoni d'Espona y de Nuix — M. 1909
JOSEP ESTADELLA — M. 1929
† Joseph Estanyol y Colom — M. 1895
† Pau Estorch y Siqués — M. 1861
† Fèlix M.ª Falguera — M. 1872
Sebastià Farnés — S. 1890, M. 1891
† Joseph Feliu y Codina — M. 1882
Miquel Ferrà — M. 1919
† Joan B. Ferrer — M. 1882
† Rafel Ferrer y Bigné — M. 1871
† Joseph L. Feu — M. 1861
† Marian Flotats y Comabella — M. 1860
Rafel Folch i Capdevila — S. 1915
Joseph M. Folch i Torres — S. 1911
† MANEL FOLCH I TORRES — M. 1917, 1928
Alexandre Font — M. 1926
Pau Font de Rubinat — M. 1892
† Joaquim Fontanals del Castillo — M. 1875
† Marian Fonts — M. 1867
† Carles de Fortuny — M. 1910
† Brauli Foz — P. 1863
† JOSEPH FRANQUESA Y GOMIS — P. 1903, S. 1884, M. 1885, 1893, 1901, 1908, 1917, 1923, 1928
Enrich de Fuentes — M. 1916, 1927
Joseph Galvany y Parladé — M. 1905
† Artur Gallard — M. 1882
† Antoni Gallissà — S. 1896, M. 1897
Xavier Gambús — M. 1912
Angel Garriga — M. 1909
Francisco X. Garriga — M. 1922
† Narcís Gay — M. 1864
† Víctor Gebhart — S. 1865, M. 1866
Martí Genís y Aguilar — P. 1921, M. 1890, 1903
Alfret Giannini — M. 1923
† Enrich C. Girbal — M. 1876

Emili Guanyabens	M. 1910
Joan M. Guasch	P. 1913, M. 1910, 1922, 1927, 1931
† Joseph Gudiol	P. 1929, M. 1917
† Eussebi Güell y Bacigalupi	P. 1900
† Angel Guimerà	P. 1889, S. 1878, M. 1879, 1888, 1908, 1920
† Ignasi Iglesias	M. 1904, 1927
† Joan Illas y Vidal	P. 1862
† Joseph Ixart y Moragas	S. 1885, M. 1886
† Joseph Joffre	P. 1920
† Jacinto Labaila	M. 1868,
Jacinto Laporta	M. 1881, 1907, 1924, 1929
Miquel Laporta	M. 1905
† Gregori A. Larrosa	M. 1864
† Manuel de Lasarte	S. 1861, M. 1879
† Ioseph de Letamendi	P. 1872
† Albert Llanas	M. 1898
† Joseph Llausàs	M. 1862
† P. A. Llobet y Vall-llosera	M. 1860
Joan Llongueras	M. 1926
† Xavier Llorens y Barba	M. 1871
† Teodor Llorente	P. 1880, M. 1866
Joseph M. Llovera	M. 1922
Joan Maluquer y Viladot	M. 1909, P. 1930
Marià Manent	M. 1931
† Joan Mañé y Flaquer	M. 1860
† Joan Maragall	M. 1897, 1903, 1908
Antoni M. Marcet, *Abat de Montserrat*	P. 1924
† Miquel A. Martí	M. 1862
† Oriol Martí y Ballès	M. 1915
† Joseph Martí y Folguera	M. 1899, 1908
Alfons Maseras	M. 1931
† Francesch Masferrer y Arquimbau	M. 1874
Francisco M Masferrer	S. 1922
† Francisco Maspons y Labrós	P. 1897, S. 1867, M. 1868, 1886
† Marian Maspons y Labrós	M. 1885
† Artur Masriera	S. 1908, M. 1923
† Joseph Masriera	M. 1884
Jaume Massó i Torrents	M. 1899
Francesch Matheu	P. 1902, S. 1880, M. 1881, 1899, 1908, 1919
† Marcelí Menéndez Pelayo	M. 1888
Apeles Mestres	P. 1926
† Salvador Mestres	M. 1870
Francesch Mestre y Noè	M. 1931

† Manuel Milà y Fontanals P. 1859, 1883, M. 1863
Lluís Millet y Pagès P. 1918, M. 1899, 1920
P. Miquel d'Esplugues P. 1931
† Francisco Miquel y Badía S. 1868, M. 1869, 1877
Ramon Miquel y Planas M. 1907, 1920
† Joaquim Miret y Sans M. 1906
† Ignasi R. Miró M. 1870
Ernest Moliné y Brasés S. 1892, M. 1893, 1911, 1915, 1920
Joan Moneva M. 1910
† Dolors Monserdà de Macià P. 1909
Manuel de Montoliu S. 1904
† Joan Montserrat y Archs S. 1871, M. 1872
Vicèns de Moragas M. 1904
† Josep Morató S. 1907
Enrich Morera M. 1900
† Francisco Morera M. 1866
† Magí Morera i Galicia M. 1909
† Joseph Morgades y Gili P. 1893
† Francisco Muns M. 1865
† Manuel Murguía M. 1890
† Lluís B. Nadal M. 1906
† Pere Nanot-Renart M. 1874
Ll. Nicolau d'Olwer M. 1930
Jaume Novellas de Molins M. 1921
† Miquel S. Oliver P. 1910, M. 1897
Hermili de Oloriz M. 1895
Joan Oller y Rabassa S. 1914
† Narcís Oller P. 1896, S. 1881, M. 1882, 1919
† Alfret Opisso M. 1919
Lluís A. Pagès M. 1917
† Joseph de Palau y de Huguet S. 1870, M. 1871
† Cosme Parpal M. 1915
† Eussebi Pascual y Casas S. 1863
† Francisco Manel Pau M. 1885
† Joseph Pella y Forgas M. 1879
† Joseph Lluís Pellicer M. 1895
† Justí Pepratx M. 1884
† Joseph M.ª de Pereda M. 1892
Ramon D. Perés M. 1924
† Francisco Permanyer y Tuyet P. 1860
† Joan J. Permanyer P. 1891, M. 1889
† Ricart Permanyer M. 1901
Joan Perpinyà M. 1912
† Ramon Picó y Campamar P. 1892, M. 1881, 1886, 1900, 1908, 1914

† Joseph Pin y Soler — P. 1915, M. 1892
Carles Pirozzini — S. 1882, M. 1883
† Francisco Pi y Margall — P. 1901
† Claudi Planas y Font — S. 1899, M. 1900, 1911
† Lluis G. de Pons y de Fuster — P. 1861
† JOSEPH LLUIS PONS Y GALLARZA — P. 1870, 1878, M. 1859, 1883
Josep-S. Pons — M. 1922
† Joan Pons y Massaveu — M. 1893, 1913
Joseph Pous y Pagès — M. 1906
Francesc Puig i Alfonso — M. 1924
Josep Puig i Cadafalch — S. 1893
† Josep Puiggarí — M. 1870
† Vicens W. Querol — P. 1885, M. 1872
Ferran de Querol — M. 1904
† Albert de Quintana — P. 1874, M. 1873
Carles Rahola — M. 1930
† FREDERICH RAHOLA — P. 1919, M. 1903, 1911
Víctor Rahola — M. 1923
† Jaume Ramon y Vidales — M. 1895
† Frederich Renyé y Viladot — M. 1894
† Isidro Reventós y Amiguet — M. 1889, 1909
† Estanislau Reynals y Rabassa — P. 1871
LLORENÇ RIBER — M. 1913, 1917, 1926
† Manuel Ribot y Serra — M. 1905, 1916
Pere Riera Piqué — M. 1928
† JOAQUIM RIERA Y BERTRAN — P. 1904, S. 1877, M. 1870, 1878, 1900, 1908, 1918
† Francesch Rierola — M. 1897
† Alexandre de Riquer — M. 1898
† Robert Robert — S. 1866, M. 1867
† Joseph M.ª Roca — P. 1923, M. 1902
† Joaquim Roca y Cornet — M. 1860
† Narcís Roca y Farreras — M. 1879
† Lluís Roca y Florejachs — M. 1865, 1873
† Joseph Roca y Roca — S. 1875, M. 1869, 1876, 1921
Manuel Rocamora — S. 1894, M. 1895, M. 1930
Joseph Rodergas — M. 1924
Manuel Rodríguez Codolà — S. 1917
Tomàs Roig y Llop — S. 1926
Miquel Roger — M. 1912
† Francisco Romaní y Puigdengolas — P. 1898, M. 1867
† Antoni Ros de Olano — P. 1877
Jaume Rosquelles — S. 1928
† GERONI ROSSELLÓ — P. 1873, M. 1865, 1883

† Pere de Rosselló S. 1869, M. 1870, 1876
† Conrat Roure P. 1911, M. 1880
Jordi Rubió S. 1923
Antoni Rubió y Lluch P. 1907, M. 1884, 1920
† Joaquim Rubió y Ors P. 1890, M. 1859, 1861
† Angel Ruiz y Pablo M. 1919
Joan Ruiz y Porta M. 1924
† Jaume Rusiñol M. 1894
Joaquim Ruyra i Oms P. 1922, M. 1912
† Joseph Saderra M. 1914
† Fidel de Sagarmínaga M. 1889
† Felip Jacinto Sala M. 1868
† Honorat de Saleta M. 1884
Octavi Saltor S. 1927
† Pau Sans y Guitart S. 1887, M. 1888
Joan Santamaria M. 1921, 1929
† Joan Sardà y Lloret S. 1874, M. 1880
Lluís Segalà M. 1912
† Ferran Sellarès M. 1872
† Joseph Serra y Campdelacreu M. 1896
† Rossend Serra y Pagès S. 1905
† Gonzalo Serraclara P. 1879, M. 1877
† Ramon de Siscar M. 1880
† Joaquim Sitjar y Bulcegura M. 1867
Francesch Sitjà y Pineda P. 1928
† Frederich Soler P. 1882, M. 1868, 1878
† Iscle Soler M. 1911
† Joseph Subirana M. 1863
† Antoni Suñol M. 1914
Ramon Surinach Senties S. 1913, M. 1929
† Guillem A. Tell y Lafont M. 1902, 1908
† Silvino Thos y Codina M. 1866
† Terenci Thos y Codina M. 1863
Emili Tintorer M. 1914
† Francisco X. Tobella M. 1891
Eduart Toda P. 1927
† Cèsar A. Torras S. 1886, M. 1887, 1914
† Joseph Torras y Bages P. 1899
† Jacinto Torres y Reyetó M. 1881, 1891, 1901, 1908, 1915
† Bernart Torroja M. 1887
† Carles de Tourtoulon M. 1888
Sebastià Trullol y Plana S. 1900, M. 1901
† Francesch Ubach y Vinyeta P. 1905, M. 1878, 1908
† Modest Urgell M. 1902

† Joseph M.ª Vallès y Ribot	M. 1885
Ferran Valls Taberner	S. 1921
† Pau Valls	P. 1866
† Joseph M.ª Valls y Vicèns	M. 1890
† Marian Vayreda	M. 1902
Pere Vayreda	M. 1927
† Alvar Verdaguer	M. 1880
† JACINTO VERDAGUER	P. 1881, M. 1869, 1888
† Narcís Verdaguer y Callís	S. 1891, M. 1892, 1916
Lluís Via	M. 1913, 1921
Lluís C. Viada y Lluch	M. 1918
† Lluís M. Vidal	M. 1916
† Pere Vidal	M. 1903
† Eduart Vidal y Valenciano	M. 1866
† Enrich X. Vidal y Valenciano	M. 1890
† Gayetà Vidal y Valenciano	M. 1867
Manuel Vilà	M. 1926
† Emili Vilanova	S. 1879, M. 1880, 1901
Salvador Vilaregut	S. 1901, M. 1902
Amadeu Vives	P. 1928
Isidro Vilaró	M. 1928
Everart Vogel	P. 1912
Geroni Zanné	M. 1906

AUTORS PREMIATS

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† MARIAN AGUILÓ Y FUSTER	4		
† Tomàs Aguiló	1		1
FERRAN AGULLÓ I VIDAL	4		8
† Joseph Aladern			1
† JOAN ALCOVER	3	1	
Gabriel Alomar		3	3
Fèlix d'Altamira	1		2
† Miquel Victorià Amer	1		1
Victor Amor			1
† Rosa Anaïs de Roumanille			1
Agnès Armengol de Badia			1
† Joseph d'Argullol y Serra			1
JOAN ARÚS I COLOMER	3	1	3
† Antoni Aulestia y Pijoan		1	1
Joaquim Ayné y Rabell			1
† VÍCTOR BALAGUER	1	2	3
Vicèns Balansó y Echevarría		1	
Bartoméu Barceló			1
† Lluís Bard			2
Jaume Barrera			1
† Francisco Bartrina	1		
† Joaquim M.ª Bartrina		1	
Bonaventura Bassegoda y Amigó			1
Pere Bassegoda			1
† Ramon E. Bassegoda y Amigó	1	1	5
† *Maria de Bell-lloch* (Pilar Maspons)	1		1
Lluís Bertran i Pijoan		1	2
† Pau Bertran y Bros	1	2	1
Prudenci Bertrana		1	
† ADOLF BLANCH Y CORTADA	3	1	2
† Joseph Blanch y Romaní			1
† Antoni de Bofarull y de Brocà		3	7
Jaume Bofill i Matas	2	1	5
† Jaume Boloix		2	1
Joseph Bonafont		1	
Xavier Bonfill *(Jordi Català)*			3
† Antoni Bori Fontestà	2	4	14

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Salvador Bover		3	
† Francesch Pelay Briz	4		6
† Victor Brosa y Sangerman			1
Manuel Brunet		1	
Alexandre Bulart y Rialp			1
Anton Busquets y Punset			3
Joaquim Cabot y Rovira		1	
† Damàs Calvet	3		5
Joseph Calzada		1	
Rafel Campalans Puig			1
Antoni Camps			1
† Antoni Camps y Fabrés	1	1	8
† *Lo Cançoner de Miramar* (G. Rosselló)		1	1
† *Lo Cançoner de Vilatort* (Francisco Muns)			1
Jacinto Capella			1
† Xavier Carbó			2
† Antoni Careta y Vidal		1	1
Josep Carner	3	2	9
Francesch Carreras y Candi		3	1
Ambròs Carrion		1	
Joan Manel Casademunt			2
† Francisco Casas y Amigó			4
Josep M. Casas de Muller	2		3
† Raymon Casellas		1	
† Enrich Castelnau			1
Isidro Castells			1
Victor Català		1	1
Andréu Caimari Noguera	2		2
Joan Clapés			1
† Frederich Clascar i Sanou		1	
† F. Clascar i Sanou y † N. Font y Sagué		1	
† Emili Coca y Collado	1		8
Ramon Colom y Virgili			1
† Jaume Collell y Bancells	8	4	4
† Ramon Nonat Comas		2	
† Joseph Condò Simbeat		1	
† Joseph Corolèu Inglada		1	2
† Corolèu y Pella		1	
† Miquel Costa y Llobera	3		1
† Pere Courtais			1
Lluís Charrasse			1
Laureà Dalmau			1

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Alfons Damians			1
† Juli Delpont			1
Fèlix Descourt			1
Maria Mercè Devesa Rossell			1
Maria Domènech de Canyelles			1
† Eveli Doria	2		1
Joan Draper		1	
† Manuel Duran y Duran		1	
Agustí Esclasans		1	
† Marian Escriu y Fortuny		1	
Joseph Estadella Arnó	4		4
† Salvador Estrada		1	1
Pompèu Fabra			1
† *Un fadrí de Muntanya* (J. Verdaguer)			1
Carles Fages de Climent		1	
Alfons Fernàndez-Burgas			1
† Bartoméu Ferrà y Perelló			3
Miquel Ferrà	1	1	2
† Joan B. Ferrer		1	
Rafel Folch i Capdevila	1		1
Joaquim Folch i Torres			1
Josep M.ª Folch i Torres		2	5
† Manuel Folch i Torres	3	7	6
Melcior Font		1	1
Alexandre Font y Pla			1
† Norbert Font y Sagué		3	1
† Marian Fonts	1		3
† Guillèm Forteza y Valenti		1	1
Miquel Forteza			1
† Thomàs Forteza	3	2	2
† Joseph Franquesa y Gomis	3		5
† Joseph Franquet y Serra			1
Enrich de Fuentes			3
Joseph Fuster y Mallofré			1
Salvador Galmés		2	2
† Artur Gallard			2
Tomàs Garcés			1
Joseph Garriga y Lliró		1	
Angel Garriga y Boixader		2	1
Ramon Garriga y Boixader	3		2
Ventura Gassol		1	
† Víctor Gebhart		1	

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
Camil Geis			2
Martí Genís y Aguilar	2	2	5
† Salvador Genís			1
Fra. R. Ginard Bauçà		1	1
Eduart Girbal Jaume	3	5	8
Joseph M. Girona			1
Carles Grandó		1	
Felip Graugés	1	1	5
Adrià Gual.	2	1	4
Joan M. Guasch	7		5
† Joseph Gudiol y Cunill		2	1
† Angel Guimerà	4		1
† Joan Guiraud		1	1
† Joseph Iglesias Guizard			1
Eussebi Isern			1
Mateu Janés i Duran			1
† *Jordi* (Marian Aguiló y Fuster)			3
Carme Karr		1	
† Manuel de Lasarte			1
† Víctor Lieutaud		1	
Josep M. López Picó			1
Gabriel Llebrés y Quintana		1	1
Joan Llongueras	2		2
† Teodor Llorente.			1
J. M.			1
Carles Magrinyà			2
Pere de Maldar (Josep Carner).			1
Marià Manent Cisa		1	2
† Joan Maragall	3		
† Joseph Martí y Folguera	3	10	15
Antoni Martí y Monteys			3
Jaume Martí y Marull.			1
Oriol Martorell			1
Alfons Maseras		1	
† Francisco de P. Masferrer y Arquimbau		1	
Ramon Masifern	1		1
† Artur Masriera y Colomer	3	2	5
† Josefa Massanès de Gonzàlez		1	
Narcís Masó y Valentí			1
† Josep Massó Ventós	1		5
Francesch Matheu	4	3	7
Roser Matheu de Gallardo	1		

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Gabriel Maura			1
APELES MESTRES	4	2	3
† Manuel Milà y Fontanals		1	
† Antoni Molins y Sirera		1	2
† Joan Monné			1
† Dolors Monserdà de Macià	2	1	14
Pere Muntanyola			1
† *Armengol de Montsech* (Silvino Thos)			1
† Joan Montserrat y Archs		1	2
† Josep Morató		1	
† Francisco Muns			1
† Lluís B. Nadal	2	4	6
† Pere Nanot Renart			1
ANTON NAVARRO	5	2	5
† *Joan Nebot y Casas* (F. PELAY BRIZ)			1
Jaume Novellas de Molins	1		4
Pere Nubiola y Espinós		1	
† Mateu Obrador y Bennassar		1	2
Joan Oller y Rabassa		1	
† Narcís Oller y Moragas		3	
† Claudi Omar y Barrera	1		4
† ANICET DE PAGÉS DE PUIG	4	6	11
† Joseph de Palau y de Huguet		1	
Fermí Palau Casellas			1
† Pere Palau y González de Quijano	2	1	
Miquel de Palol		1	
Joseph Paradeda y Sala		2	3
† Victoria Penya d'Amer		1	6
† Pere d'Alcàntara Penya y Nicolau		1	4
† *Pere Pi y Parera* (FREDERICH SOLER)			1
Salvador Perarnau	1		1
Domènec Perramon	1		
† RAMON PICÓ Y CAMPAMAR	4	1	6
† Felip Pirozzini y Martí			3
† Fèlix Pizcueta			1
Lluís G. Pla			1
† Claudi Planas y Font	1	2	1
† Joan Planas y Feliu			
† Jaume Pomar y Fuster		2	
† *Carles Pons de Ginebreda* (FREDERICH SOLER)			1
Joan Pons			1
† Joan Pons y Massaveu		3	3

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Joseph Lluis Pons y Gallarza	3	1	2
† Enric Prat de la Riba		1	
J. Puig Pujadas			1
Josep Puig i Cadafalch		1	
J. Puig i Cadafalch y Cassimir Brugués		1	
Francesch Pujols	1		1
Joan Puntí Collell	1		1
† Albert de Quintana	1		3
Carles Rahola		1	
† Frederich Rahola	3		6
Joan Ramis d'Ayreflor			1
† Jaume Ramon y Vidales		4	
† Frederich Renyé y Viladot			1
† Isidro Reventós y Amiguet	1	3	1
† *Genís Domingo Reventós* (F. Anglada)			1
Carles Riba i Bracons		1	
† Joan Ribas y Carreras			1
Llorenç Riber i Campins	3	3	1
† Manuel Ribot y Serra		2	2
Joseph Ricart y Giralt			1
† Joaquim Riera y Bertran	3	6	12
Fidel Riu Dalmau	1		2
† Lluís Roca y Florejachs	1	2	4
† Joseph Roca y Roca			2
Manuel Rocamora y Rivera			3
Miquel Roger i Crosa		1	4
Josep Roig Raventós		3	
Tomàs Roig i Llop			3
Jaume Rosquelles	1		5
† Geroni Rosselló	2	1	
Joaquim Rosselló y Roure			1
† Mateu Rotger y Capllonch		1	
J. Roure i Torrent			1
J. Rovira y Artigas			3
† Joaquim Rubió y Ors	3	1	2
Joaquim Ruyra i Oms		4	3
Josep M. de Sagarra i de Castellarnau	3		2
Joseph Sala Bonfill		1	1
† *Pere A. Salada* (Lluis B. Nadal)			1
Emili Saleta i Llorens			1
Maria Antonia Salvà			1
† Salvador Sampere y Miquel		4	

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Sebastià Sans y Bori		1	
Antoni Sans y Tallada			1
Miquel Saperes Auví		1	1
† Joan Segura		1	
Jaume Serra y Iglesias		1	
Joseph M.ª Serra y Valls		1	
Ernest Soler de las Casas		2	1
† Frederich Soler	4	3	5
† Joseph Sorribas y Riera		1	1
† Emilia Sureda		1	
Ramon Suriñach Senties		1	1
† Joseph Taronji y Cortès			2
† Guillem A. Tell y Lafont	3		5
† Pere de Tera			1
Lluís Tintoré			1
† Silvino Thos y Codina	1		3
† Terenci Thos y Codina	3	2	5
† Francisco Tomàs y Estruch			1
† Joseph Torras y Bages		1	
† Jacinto Torres y Reyetó	3	2	6
Ramir Torres y Vilaró		2	1
Joseph M. Tous y Maroto	3		3
† *El Trobador de Montserrat* (V. Balaguer)			2
Sebastià Trullol y Plana			2
† Francesch Ubach y Vinyeta	4	13	19
Lluís Valeri	1		1
† Agustí Valls y Vicèns			6
† Marian Vayreda		1	
† Pere Antoni Ventalló			2
† Jacinto Verdaguer	4	4	4
† Joseph Verdú y Feliu			1
Lluís Via		1	5
Antoni Vicèns y Santandréu			1
† Cosme Vidal		1	
Joan F. Vidal		1	
Joseph M. Vidal y Pomar			1
† Eduart Vidal y Valenciano		1	
† Gayetà Vidal y Valenciano		2	1
† *Pere Ramon Vidal* (F. Pelay Briz)			2
Manel Vilà		1	2
† Emili Vilanova		3	
Antoni Vila y Sala		1	

	ORDINARIS	EXTRAORD.	ACCESSITS
† Isabel de Villamartin	2		
Virgilius (Martí Genís y Aguilar)			1
Xavier Viura	1	1	
† Joseph Yxart		1	
Miquel Zavaleta			1
Anònims		1	8

Premi Fastenrath

Víctor Català	Any	1909
† Joan Maragall	»	1910
† Angel Guimerà	»	1911
† Narcís Oller	»	1912
Josep Carner	»	1913
† Ignasi Iglesias	»	1914
† Santiago Rusiñol	»	1915
† Miquel S. Oliver	»	1916
† Santiago Rusiñol	»	1918
† Joan Alcover	»	1919
Josep Pous i Pagès	»	1920
Llorenç Riber	»	1922
Josep Roig i Raventós	»	1924
Josep M. de Sagarra	»	1926
Pompeu Crehuet	»	1927
Joan Santamaría	»	1928
Joseph M. López Picó	»	1929
† Ignasi Iglesias	»	1930
Joan Oller y Rabassa	»	1931
Joan M.ª Guasch	»	1932

Premi Concepció Rabell

Prudenci Bertrana	Any	1922
Josep Roig i Raventós	»	1923
Llorenç Riber	»	1924
Carles Riba	»	1926
Joan Puig y Ferreter	»	1927
J. Millàs Raurell	»	1928
Lluís Nicolau d'Olwer	»	1929
Alfons Maseras	»	1930
Josep Lleonart	»	1931
Alexandre Font	»	1932

ADJUNTS HONORARIS

Excm. Ajuntament de Barcelona.
Excma. Generalitat de Catalunya.
D.ª Lluisa Rabell de Patxot.
Los Mestres en Gay Saber.

ADJUNTS PROTECTORS

1885 Joan Girona.
1896 Joseph Mansana.
1898 Atenèu Barcelonès.
» Comte de la Vall de Canet.
1900 Societat Econòmica Barcelonesa d'Amics del País.
» Lliga Regionalista de Barcelona.
» Unió Catalanista.
1910 Marquès d'Alella.
1912 Joaquima Sadó.
1913 Joaquim Cabot y Rovira.
1918 Ramon Miquel y Planas.
1920 Joan Bertran.
1922 Colegi de Procuradors.
» Colegi d'Advocats.

ADJUNTS NUMERARIS

1898 Abadal i Calderó, Raimond de
1924 Abella y Bruguera, Joseph
1908 Albareda y Parés, Joaquim
1917 Albert, Caterina
1917 Albert, Francesch
1917 Albert, Martí
1870 Aldavert, Pere
1920 Alemany Balcells, Marian
1912 Alemany y Borràs, Joseph
1902 Alfons y Sans, Antoni
1929 Almacellas, Joseph
1906 Alós, Ramon M.ª de
1913 Amat y Serrats, Josefa
1931 Amigó, Leandre
1915 Andreu i Barber, Santiago
1920 Anglada, Joan A.
1918 Anglada y Santaeularia, Fausti
1922 Arderiu, Pere
1905 Argimon y Sabatés, Miquel
1931 Arnau de Pons, Lluís M.ª
1884 Arnó y Maristany, Pere
1907 Artigas, Joseph
1920 Artès Oliva, Pau
1905 *Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana*
1931 *Associació d'Amics del Grup Escolar «Ramon Llull»*
1920 Babot Arboix, Joan
1921 Barceló Fau, Cristòfol
1931 Barceló Fau, Joseph
1913 Barceló, Frederich
1921 Barrera Soler, Joan
1917 Bartomeu, Antonia
1915 Bartomeu Granell, Joseph
1911 Basas y Sibina, Francesch
1886 Bassegoda, Bonaventura
1921 Bassols, Evelí
1908 Bertran y Serra, Eussebi
1920 Blasi, Joan
1918 Boada Nogués, Pasqual
1906 Boada Güell, Joan
1923 Borràs, Joseph O.
1881 Boter, Francesch de
1915 Brichs Quintana, I.
1915 Brosa y Sabé, Víctor
1894 Brugués, Cassimir
1930 Bulart y Rialp, Alexandre
1879 Bulbena, Artur
1899 Bultó y Sert, Francisco
1900 Burgalés y Solà, Adolf
1931 Busquets y Punset, Antoni
1906 Buxeda y Birba, Joseph
1916 Calbetó y Rovira, Candi
1915 Camprodon Solanas, Antoni
1880 Capdevila, Millan de la C.
1900 Capella, Joseph Manel
1923 Carbonell Bilbeny, Antoni
1899 Cardús y Arqué, Joseph
1896 Carles, Emili
1930 Carratalà de Fuentes, Joana
1914 Carreras, Lluís
1914 Carreras, Joaquim
1891 Carreras y Candi, Francesch
1915 Carsi, Ignasi
1915 Casades y Gramatxes, Pelegrí
1920 Casanovas y Piñol, Manuel
1895 Casas Carbó, Joaquim
1923 Casas de Muller, Joseph M.
1918 Castellvell, Joan
1908 *Casino de Sans*
1927 *Centre Excursionista de Catalunya*
1931 *Centre Autonomista de D. del C. y de la I.*
1905 *Círculo Sabadellés*
1889 Clapers y Berenguer, Joseph
1920 Clapés y Corbera, J.
1920 Claramunt, Menna
1915 Closas, Rafel

1890 Coll y Escofet, Jaume
1915 Colomé y Bosomba, Antoni
1920 Colomer Fontcuberta, Santiago
1920 Colomer Volart, Narcís
1931 Comamala y Gorina, T.
1931 Cornet Duran, Lluís
1920 Corominas, Pere
1920 Creus y Oliva, Pere
1923 Cubas i Oliver, Enric
1888 Daniel, Eussebi
1913 Dodero y Tecglen, Enrich
1915 Domènech de Canyellas, María
1931 Doreste Belancor, Frederich
1890 Duran y Folguera, Modest
1931 Duran y Sanpera, Agustí
1894 Duran i Ventosa, Lluís
1917 Elías, Esteve
1923 Escayola y Valls, Joaquim
1920 Esplugas, Pere
1920 Espona Brunet, Santiago
1898 Estany, Martí
1920 Estefanell, Valentí
1888 Fàbregas, Francisco
1930 Fàbregas Claret, J.
1903 Fages y Vilà, Feliu
1915 Farré y Carullé, Ramon
1927 Fernandez Burgas, Alfons
1927 Fernandez Burgas, C.
1907 Ferrer y Solervicens, Joan
1931 Figueras Navarro, Joseph
1925 Fisas Gavaldà, Joan
1930 Folch i Torres, Josep M.
1914 Folch y Capdevila, Rafel
1886 Folguera i Duran, Manuel
1931 *Foment de Cultura*
1924 Font, Alexandre
1921 Font y Margarit, Rossendo
1902 Fort y Romeu, Joan
1888 Freixas y Freixas, Joan
1917 Fuentes, Enrich de
1888 Fuster i Domingo, Narcís
1922 Fuster y Mallofré, Joseph
1920 Galceran, Octavi
1894 Galvany y Parladé, Joseph
1915 Gallardo y Garriga, Antoni
1909 Gambús, Xavier
1920 Garriga y Boixader, Angel
1902 Gaspar, Miquel
1896 Genís y Aguilar, Martí
1927 Gibernau, Joseph
1908 Girona Llagostera, Daniel
1907 Gorchs y Solanlloch, Ceferí
1901 Grau y Sàbat, Joseph
1931 Gros Raguer, Manuel
1920 Gual, Joan
1927 Gual Montardit, Joseph
1920 Guardiola, María
1908 Guarro, Lluís
1916 Guerra, Jaume
1931 Guitert Fontseré, Joaquim
1918 Guiu, M. de Montserrat
1919 Hombravella, Francisco
1927 Isern Dalmau, E.
1919 Janés y Duran, Mateu
1931 Jorba Romanyà, Emili
1915 *Joventut Nacionalista de Barcelona*
1920 Jover Nonell, Lluís
1928 Juncadella y Ballbé, Domènech
1931 Laporta Carpentier, Alfret
1902 Laporta, Jacinto
1914 López Picó, Josep M.ª
1885 Llagostera, Lluís
1931 Lletjós, Miquel
1905 *Lliga Regionalista de Sabadell*
1931 Llongueras, Joan
1922 Llovera, Josep M.
1920 Llamusí Deu, Jaume
1875 Maluquer y Viladot, Joan
1890 Maristany, Fèlix
1883 Marquès, Manuel
1896 Marsans, Lluís
1920 Marí, Joseph
1931 Martí, Joseph de Calasanz
1930 Martí de Puig, Carme
1896 Martí y Beya, Miquel
1915 Martí i Monteys, Antoni
1929 Martí y Marull, Jaume
1929 Martí y Navarre, Joan

1920 Martínez Gras, Ramon
1907 Martorell, Bernardí
1931 Mas-Abril, Francesch
1923 Masferrer, Francisco M.
1931 Masifern, Ramon
1902 Maspons i Anglasell, Fran. de P.
1913 Masriera, Lluís
1913 Massip, Joseph A.
1914 Massot y Balagué, Lluís
1925 Matas Aumatell, Joseph
1931 Mestre Noè, Francesc
1915 Millà, Lluís
1910 Millet, Joan
1898 Millet, Lluís
1912 Millet Estapé, Francesch
1921 Mir Servat, Joseph
1891 Moliné y Brasés, Ernest
1914 Moncunill y Bancells, Rossend
1900 Monegal y Nogués, Trinitat
1906 Mora, Artur
1902 Mora, Joseph
1898 Moragas Barret, Francesch
1896 Moragas y Rodes, Vicèns de
1920 Navarra y Torres, Baldiri
1888 Nicolau, Antoni
1887 Noguera y Vila, Lluís
1887 Novellas de Molins, Jaume
1923 Oliva Lacoma, Andreu
1914 Oller y Rabassa, Joan
1898 *Orfeó Català*
1929 Palau Casellas, Fermí
1922 Palau Ximenes, Artur J.
1916 Panadés i Martí, Enric
1909 Par y Tusquets, Alfons
1920 Parés y Piquer, Ignasi
1920 Pastells Zanotti, Pere
1914 Patxot, Rafel
1902 Perdigó y Cortès, Manuel
1924 Perés, Ramon D.
1879 Perpinyà y Pujol, Ferran
1871 Perpinyà y Pujol, Joan
1923 Pi y Munner, Joaquim
1887 Pibernat, Artur
1898 Piera y Tassias, Joseph
1928 Piqué y Trinxet, Joseph M.ª
1870 Pirozzini, Carles
1902 Pla y Deniel, Narcís
1906 Planas y Serrabassa, Antoni
1931 Pleyan Condal, Felip
1920 Pons Millet, Joan
1915 Puget y Munt, Rafel
1915 Puig de la Bellacasa y Deu, Lluís
1901 Puig y Sais, Hermenegild
1905 Puig i Alfonso, Francesc
1888 Puigpiqué, Francisco
1914 Puvill, Antoni
1914 Rahola i Molinas, Pere
1931 Rebés Castella, Bonaventura
1920 Rifà Anglada, Eduart
1925 Rius Fontanals, Ramon
1920 Roca Ballús, Joan
1883 Rocamora y Rivera, Manuel
1916 Rodergas y Calmell, Joseph
1898 Rogent, Joseph
1906 Roger i Crosa, Miquel
1925 Roig i Llop, Tomàs
1888 Roig y Punyet, Jaume
1886 Roig y Punyet, Joseph
1910 Rosés, Gaspar
1907 Rosich y Rubiera, Joseph
1927 Rosquelles Alessan, Jaume
1922 Rossell Lacambra, Adrià
1927 Rovira y Artigas, Joseph M.ª
1888 Rubió y Lluch, Antoni
1925 Ruiz y Porta, Joan
1916 Ruyra, Joaquim
1915 Sabater y Bros, Joaquim
1913 Sabater y Bros, Narcís
1894 Sagnier, Leopold
1909 Sala Bonfill, Joseph
1920 Saltor Soler, Octavi
1915 Sampera, Llorenç
1931 Sancho, Joseph
1904 Sanpere, Víctor
1887 Sans, Ramon
1901 Sans, Jaume
1931 Santaló y Marqués, Joan
1929 Santamaría, Joan

1916 Santonja, Enrich
1912 Segalà, Lluís
1920 Segalès, Joseph M.ª
1915 Segura Morató, Eduart
1902 Serra, Joseph
1907 Serra y Puiguriguer, Pere
1909 Serraclara y Hubert, Carles
1905 Serrahima y de Camin, Lluís
1906 Sindréu y Oliba, Joseph
1915 Sitjà i Pineda, Francesc
1903 *Societat Barcelonesa d'Amics de la Instrucció*
1920 Soler y Escofet, Ignasi
1915 Sufié Clarà, Ramon
1924 Surribas y Bracons, Joan
1904 Tarragó y Lostaló, Joseph
1913 Thomàs, Joseph
1921 Tintoré y Mercader, Lluís
1900 Torras y Pujalt, Joaquim
1888 Torres y Vilaró, Ramir
1920 Torrents Dagés, Joan
1882 Torent y Garrigolas, Rafel
1907 Torrus y Arabia, Joseph
1913 Tort y Monteys, Joseph
1899 Trabal, Lluís
1896 Trabal, Jaume
1902 Trinxet, Antoni
1914 Tusell, Xavier
1880 Tusquets, Joan
1913 Ubach y Mascaró, Albert
1920 Uriach, Trinitat
1920 Uriach Uriach, Joaquim
1910 Valls, Francisco de P.
1904 Valls, Manuel
1915 Valls y Cascante, Agustí
1928 Valls y Taberner, Ferran
1928 Vayreda y Olivas, Pere
1920 Vendrell y Sadurní, Marcel·lí
1906 Vendrell y Sala, Joseph
1920 Ventura de Dodero, Guida
1916 Verdaguer, Raymunda
1895 Via, Lluís
1908 Viada y Lluch, Lluís Carles
1920 Vidal Riba, Eduart
1931 Vila, Jaume
1917 Vilà, Manuel
1931 Vilarmau, Josep M.ª
1901 Vilaregut y Martí, Salvador
1918 Vives i Borrell, Joan
1931 Vives y Roig, Amadeu
1915 Xicoy Grau, Joseph
1915 Ziegler Negrevernis, Carles

BIBLIOTECA SERRAHIMA DE LES CIÈNCIES

TAULA

	Plana
Mantenedors	5
Convocatoria	7
Composicions rebudes	9
Acta	17
Discurs del President Ferran Agulló	21
Memoria del Secretari Srta. Maria Teresa Vernet	31
Figures del camí, per Roser Matheu de Gallardo	41
Visions del meu camí, per Ramon Garriga i Boixader	47
Torrent saltador, pel P. Rafel Ginard Bauçà	53
Gotes de sol, per Salvador Perarnau	57
La pau dels silencis, per Domènec Perramon	63
Processó rural, per Anton Navarro	67
Camins enllà, per Felip Graugés i Camprodon	71
Discurs de gràcies de D. Enric Diez Canedo	75
Anuari	81